4° Diss 3652(10

2054.

4° Dyl. 3652 (10.

2054

D. ERNESTI JOACHIMI WESTPHAL

MEDITATIO PRAGMATICA,

DE

FATIS ATQVE USU STUDII JURIS FEUDALIS IN GERMANIA

Vom

Glück und Gebrauch des Lehn-Rechts in Deutschland.

QVAE

SIGILLATIM COMPLECTITUR PRIMAS LINEAS DE ORIGINE FEUDORUM

ATQVE

JURIS FEUDALIS IN IMPERIO

ATQVE

PROVINCIIS GERMANIAE.

EDITIO NOVISSIMA

VITEMBERGAE, STANNO Io. GVILIELMI BOSSOELII.

12

WIELKI

PRÆFATIO.

Cum ante biennium *illustri Saxoniæ Jurecon-sulto* allubuerit, me vocare ad litterarium commercium *de natura feudorum provin-cialium in Ducatu Megapolitano;* enata subinde mihi sæpius occasio, mirari non solum in Jure Clientelari Provinciarum Germaniæ, silentium Interpretum atque Patriæ Doctorum, verum etiam in applicando Jure feudali Longobardico obstupescere ad tot ac tantos eorundem dissensus, discrimina, cumulos, moles atque perturbationes. Quamvis vero illos cum *Hottomanno* atque *Cujacio* mala cruce atque pistrino dignos non judicaverim, quin potius ex historia feudali Germaniæ facile intellexerim, quid illos urserit moveritque ad agendum hic extra circulos & orbes in transversum atque præcipitia; operæ tamen pretium esse existimavi penitius examinare fata eorundemque rationes in studio Juris feudalis apud Germanos. Cum vero ultro eluceat, Germaniæ JCtos id quidem hactenus egisse, ut Jura Longobardica vel unice meditarentur, vel illa cum Jure feudali Germanico confunderent invicem

atque cogerent in harmoniam; in id animum sollicitius defixi, ut ex genuinis præsidiis ac monumentis Originem Feudorum *cum Imperii*, der Reichs-Lehen, *tum Provinciarum Germaniæ* der Landsäßigen Lehen, eruerem atque insimul de Indole Juris feudalis Germanici, deque autoritate & usu Practico Juris communis Longobardici in foris Germanorum dissererem distinctim. Habes itaque nunc hic primas lineas *de Studii Juris feudalis fatis, utilitate, necessitate atque pragmatico usu*, habes etiam *summam delineationem historiæ Feudorum atque Juris Feudalis in Imperio Germanico ejusdemque Provinciis*, quam tamen superficiariam fore, facile cum STRUVIO atque RHETIO judicaverint curatiores, nisi ducta fuerit atque repetita ex genuinis fontibus & probatissimus documentis, quæ in argumento fundamentali clientelari atque historico necessaria dixeris præsidia, æque ac in aliis argumentis, quæ non nituntur sola ratione, sed jure positivo, fideque consuetudinum atque historiarum. Ne itaque eduxisse videar mea Instar araneæ, singulas doctrinas non quidem glossatoribus, & qui mos est fastidiosus, scholasticis allegatorum cumulis, sed testatissimis Scriptoribus, præcipue coævis atque pragmaticis Interpretibus, sigillatim vero fidis monumentis, rationibus, documentis atque genuinis præsidiis contueri atque probare studui. Quamvis ceterum promtum paratumque me profitear, quam lubentissime sequi præeuntes in via rectori. *Scr. Rostochii MDCCXXIV. Ipsis Calendis Nov.*

CON-

CONSPECTVS ARGVMENTORVM.

§. 1. Olim Juris feudalis tractatio fuit infrequens a Seculo X. usque ad XII.

§. 2. Deinde ævo glossatorum fugitiva, Sec. XIII. XIV.

§. 3. Seculo XV. nundinalis.

§. 4. Seculo XVI. ævo Humanistarum proletaria.

De studiis Bartolistarum lit. q.

§. 5. Recentiori ævo corrupta atque confusa.

§. 6. *Ratio Ima* hujus generis fatorum est feudorum infrequentia.

De facie veteri Germaniæ, Megapoleos speciatim. lit. 2.

§. 7. De origine feudorum primæva.

An Feuda a Romanis? lit. b.

An a Longobardis? lit. c.

§. 8. Origo Feudorum extra Germaniam Francis debetur.

§. 9. De origine feudorum speciatim in Germania.

Num illa inveniatur apud veteres Germanos. lit. s.

An in Germania Franco Carolingica? lit. v. a.

Vox Salica denotat terram allodialem. lit. 2.

Vox Fisci vero feudalem. b.

§. 10. De origine feudorum in Imperio Germanico.

Vandalia est provincia Germaniæ, sed diutius coire noluit in Systema Imperii Germ. lit. v. 2.

§. 11. Feuda vel sunt Imperii immediata, vel Provincialia. Feuda Imperii Electorum orto sunt Sec. X.

De origine nexus feudalis Ducatus Mecklenburgensis, Pomeraniæ, Holsatia, Brunsuicensis & Marchiæ in I. S. G. lit. b.

An Feuda Imperii sint feuda proprietatis? lit. d.

An sint feuda oblata? lit. f.

Feudorum Imperii facies sub ævo Friderici I. lit. h. i.

§. 12. Feuda Germaniæ Provincialia orta sunt Sec. XII.

Si quæ sint vetustiora, saltim fuerunt aulica. lit. l.

Nobilium vinculum ſubjectionis originarium non tollitur Vaſallag. lit. q. y. Præcipue in Megapoli & territoriis clauſis ib.
De prædiis allodialibus. lit. v.
Ratio cur ævo Fridericorum atque interregni prædia facta plerumque ſint feudalia. lit. w.

§. 13. Feuda Provincialia vel habent indolem feudorum oblatorum vel indolem datorum.

De cauſis oblationis prædiorum in feuda. lit. e. ſqq.
Num prædia præſumantur allodialia? Neg. præcipue in Vandalia. lit. o. p. lit. præc. m.

§. 14. *Ratio II.* Quia ignorarunt Hiſtor. Imperii & Provinciar.

Quando vox feudi eſſe cœperit in uſu in Germania? lit. q.
Quid notet Leode? lit. w.
Num vocabulum Beneficium antiquius ſit vocabulo feudi. lit. y.
Feod ſignificat Salarium. lit. z.

§. 15. Hiſtoria Imperii atque Provinciarum ſunt in Germania genuina præſidia feudalia.

De uſu Hiſtoriæ in Jurisprudentia. lit. c.
De utilitate Hiſtoriæ Imperialis. lit. d.
De uſu Hiſtoriæ Provincialis. lit. e.
De Script. Hiſt. Provinc. ib. atque Imperii Germanici lit. g.

§. 16. *IIItia Ratio* repetenda eſt a genio Seculi Critici.

§. 17. Atque prærogativa Juris Romani.

De abuſu J. R. in Jure Publico lit. u.
De Cujacii Sententia J. R. eſſe ipſum jus Naturæ. lit. x.
Sex ſingulares Concluſiones ex hac doctrina. ib.
Gloſſatores I. Romano affingunt virtutem Apoſtolicam atque afflatum Spiritus S. lit. y.
Concluſio Septima & octava. ib.

§. 18. *Ratio IV.* eſt Juris Longob. cum Jure F. Germ. confuſio.

§. 19. Quæ evitanda eſt in Jure F. Imperii & Provinc. German.

De querelis Sileſiorum, Saxonum & Mecklenburg. lit. l. m. n.

§. 20.

§. 20. Ceſſant hodie recitatæ rationes & conſtat de Neceſſitate ſtudii Juris feudalis.

Prædia feudalia hodie ſunt frequentiora. lit. t.

§. 21. Conſtat de Utilitate Juris feudalis ex argumentis momentoſis & quæſtuoſis in foris. *add. lit. g.*

Jurium commixtio & peſtis Reipublicæ. lit. b.

§. 22. Uſus Juris Longobardici in Germania ex Hiſtoria Receptionis definiendus eſt.

§. 23. Ut de hac conſtet, *agitur* 1) de origine Juris F. German.

Franci ſunt autores Juris feudalis in Germania. q.

De veteri autore de beneficiis lit. u.

De Speculo Saxonico & Suevico lit. w. x.

De uſu veterum Legum Germanicarum. lit. b.

De autoritate Juris Saxonici in ſingulis Provinciis Germaniæ. lit. c. An abrogatum ſit in Megapoli? ib.

Saxones olim complexi ſunt gentes utriusque Saxoniæ ib.

§. 24. *Agitur II.* de Hiſtoria & origine Juris feudalis Longobardici ſub Regibus Italorum.

Jus Longobardicum univerſum latum eſt ſolis Longob. lit. e.

An Longobardi Legibus Romanis prorſus valedixerint? lit. p.

§. 25. De Hiſtoria J. F. Longobardici ſub Imper. Germanorum.

Cur variorum collectiones I. F. non uſu fuerint approbatæ? lit. e.

§. 26. Jus F. Longobardicum obligat Germanos ex receptione. Quæ vel eſt *privata*, vel *publica*. Illa facta eſt a Jureconſultis Sec. XII. XIII. XIV.

Receptionis privatæ occaſiones fuerunt Italorum Academiæ a Germ. frequentatæ, atque facta deinceps in ipſas Germaniæ Scholas Doctorum Romanorum translatio. lit. i. ſq.

De formula: Nach Lehn-Recht. *lit. b.*

Cur Germani vocati fuerint ad Academias Italiæ. lit. i.

De doctoribus Italicis atque numero Scholarium. lit. k.

In quem finem demum in Germ. inſtitutæ fuerint Academ. p.

De

De autoritate Doctorum Longobardizantium in Germania, ſpeciatim in Pomerania. lit. q.

Intera tamen declarata fuit Jurium Germanicorum prærogativa a Privatis & Imperatore. lit. r.

§. 27. Publica J. F. L. receptio facta eſt Sec. XV. non diſſentientibus Principibus in Camera Imperiali.

Movetur dubium de uſu J. F. L. ex Seculo XII. lit. t.

Ad alia dubia Gerdeſii ex Kantzovii Hiſt. Pomeraniæ reſponſio & rationes. ib. *Qid ſignificet:* Das Mañ-Gericht. *ib.*

A fine Seculi XV. frequens demum in Legibus facta eſt memoria Juris F. Longob. ſub voce juris communis. lit. v. w.

Receptio publica facta eſt ſalvis moribus German. in Camera univerſ. lit. z. Non vero ſigillatim in ſingulis Provinc. lit. d.

Quod probatur ex Seculo XVI. adhuc in Saxonia, Holſatia, Helvetia, Friſia. ib.

Receptio Juris Longob. in ſingulis Territoriis eſt vel tacita. e. Vel eſt expreſſa, uti in Marchia, Ducatu Megapolitano, Brunſuicenſi & Pomeraniæ. lit. f.

Juris Longobardici vis manet conſuetudinaria. lit. g.

§. 28. De Indole receptionis & uſu Juris Longobardici in foris Germaniæ.

De falſitate brocardicorum feudalium circa Juris F. L. interpretationem, receptionem & probationem. lit. l. m.

J. F. L. eſt ſubſidiarium. Ergo primæ partes deferendæ ſunt Legibus anterioribus. lit. o. *De cautela in legendo Schiltero. ib.*

An J. F. L. interum receptum ſit faciatque pro allegante præſumtionem. lit. u.

Autores affirmantes & negantes. ib.

Compoſitio controverſia practica. ib.

§. 29. De abuſu & non uſu Juris Longob. in Curiis Germaniæ.

Juris F. L. uſus eſt nullus in feudis Imperii. lit. 66.

Nullus eſt in feudis Provincialibus oblatis. lit. b.

Æque ac in argumentis ad ſtatum Germaniæ inapplicabilibus. ib.

Exempla hujus argumenti. ib.

De ordine judicandi controverſias feudales in foris Germaniæ. lit. c.

DE STV-

DE
STVDII JVRIS FEVDALIS FATIS, ATQVE VSV IN GERMANIA.

§. 1.

Inculta quidem atque in ſqualore & tenebris diutius delituit Jurisprudentia Clientelaris (a), ſed non eſt, ut ad hæc fata adeo obſtupeſcamus, ut cum recentioribus male precemur (b) manibus veterum Jureconſultorum, qui momentoſas Jurium feudalium doctrinas in medio ævonon vindicarunt a barbara ſervitute atque vulgi contemptu. (c)

Olim Juris feudal. tractatio fuit infrequens in Germania Sec. X. XI. XII.

(a) NICOL. VIGELIVS *de methodo Juris feudalis p. 97.*

(b) JO. PETR. à LUDEWIG *Tr. de Jure Client. præf. p. 4.* JAC. FRID. LUDOVICI *præf. ad Jus feudale Saxonicum.*

(c) HENR. ZOESIVS *præl. de Jure feudorum p. 33.* JO. GOEDDEUS *in medulla Juris feudalis p. 8.* qui ſecuti ſunt veſtigia JAC. BELLOVII, PETR. NIC. MAZZII, BALDI PERUSII, & JOA. BORCHOLTI.

§. 2.

Deinde ævo Gloſſatorum fugitiva, Sec. XIII. XIV.

Non diffiteor, vereres Jureconſultos tanta ſe obrui paſſos fuiſſe oſcitantia, ut operæ pretium non habuerint ex inſtituto docere conſuetudines feudales. Poſt Henricum Hoſtienſem tantum non omnes Jurium cultores clientelare Jus appendicis loco interpretati ſunt per tranſennam in Jure Canonico, (d) alii vero cum IMMOLA, BARTOLO, BALDO & JASONE illud ablegarunt ad argumentum Juris emphyteutici adeoque adglutinarunt codicis libro quarto. (e)

§. 3.

Atque nundialis Sec. XV.

Illi vero, qui ſapere ſibi viſi, ac hoc argumentum peculariibus ſcholiis dignati ſunt, illud curſim docuerunt feſtivis diebus in lectionibus nundinalibus atque ſabbathinis, (f) ſive, quod idem eſt, horis ſubciſivis atque

---

(d) PETRVS de ANCHORANO *in Decretales f. 1535.* ÆGIDIUS BELLAMERAMUS *Libr. in Decretales Vol. 3. f. 219.* quos imitati ſunt SINIBALDUS FLISCUS, FELINUS, JO. ANDREÆ, NICOLAUS de TUDESCHIS, PETRUS MATTHÆI.

(e) BARTHOLOMÆUS SALICETUS *Commentar. in novem Libros Codicis Vol. I. L. 4. Tit. 1. §. 4.* AUG. BARBOSA *in Collectaneis ad Codicem L. 4. c. 1.* præcipue AZO, CYNVS, ANTONIUS MORNACIUS, JO. SICHARDUS, CONRADUS, JO. TEUTONICUS, & per quem in Academiis Italiæ Jus Longobardicum acceſſio facta eſt Juris Romani, HUGOLINUS.

(f) FRIEDR. GOTL. STRUVIUS *ad Deciſiones Sabbathi-*

atque feriatis temporibus, quibus Jureconſultis otium fuit atque quies ab ordinariis majoris momenti ſtudiis. Et has quidem lectiones Seculis XIIItio XIV. XVto frequentiſſimas fuiſſe, appoſite intellexeris vel ex ſolius ROFREDI BENEVENTANI, (g) JACOBI ALVAROTTI (h) & FRANCISCI CURTII (i) dicteriis & commentariis. Inauditum itaque atque indignum Jureconſulto fuit, ex inſtituto mentem atque operas defigere in Juris clientelaris doctrinas, quibus parvam utilitatem ineſſe atque dandam eſſe arbitrati ſunt tractationem ſuperficiariam, (k) quæ fit in transcurſu.

---

tbinas GEO. ADAMI STRUVII *præf. 1. f. ult.* GEORG. MUND. à RODACH *Conſil. 27. n. 4. Vol. 1.* AVCTOR *quæſtium Sabbatbinarum, quæ Lipſiæ prodierunt. T. 1. præf.*

(g) *In proœmio quæſtionum Sabbatbinarum.* Nominandus pariter hic eſt D. PILEUS, *JCtus Bononienſis*, cujus dexteritatem *in ſolvendis Jurium quæſtionibus ſabbatbinis atque de facto emergentibus* veteres Interpretes ſummopere collaudant. VIGELIUS *ad L. f. C. de Edict. D. Hadr. toll. n. 66.*

(h) *In proœmio de uſu feudorum p 3. conf. Receſſus Deputationis Spir. ao. 1600. §. 21. 85.*

(i) *Parte 1. Feud. præf. p. 2.* ubi verba: *Diebus, quibus ordinarie non legebatur, aggreſſus ſum docere Jus f. ud.*

(k) JO. CALVINUS *Jurisprud. feudali L. 3. p. 21.* ARNOLDUS BARTIUS *nucleo Juris feud. p. 36.* EVERHARD. BRONCHORST *methodo feudorum p 31.* ibique animadverſiones CYPRIANI REGNERI & JO. JAC. WISSENBACHII.

§. 4.

Et proletaria ábo Humaniſtarum Sec. XVI.

Præcipue Germaniæ Jureconſultis bilem moverunt Jurium Romanorum Doctores, quos ceteroquin Humaniſtas vocare ſueverunt, rerumque Latii calleutiſſimos fuiſſe non diffitentur. Tantum enim abeſt, ut cultiſſimi Latini Jureconſulti, VALLA, ALCIATUS HUBERTUS GIPHANIUS, ANTONIUS CONTIUS, FRANCISCUS DUARENUS, FR. HOTTOMANNVS, MATTH. WISSENBACHIUS, BIGNONIUS, DONELLUS, BALDUINUS, GVIL. BUDÆUS, EGVINARIUS BARO & ALTESERRA beneficiario Juri *in Imperio & Provinciis Germaniæ* facem pretulerint affuderintque lumen, (l) ut potius ad hoc argumentum, vel illotis manibus acceſſerint, vel certe polluerint ſacraria Iuris clientelaris Germanici fontibus rerum transalpinarum. (m) Quotusquisque itaque ad hujusmodi ſcriptores legendos non attulerit animum genuinis principiis inſtructum atque imbutum, nec non Germanicarum conſuetudinum, legum, antiquitatum, moris ac uſus patrii notitia lotum atque tin-

---

(l) *Ipſe* CUJACIUS *T. III. operum p. 651. Nulla Juris pars* inquit, *pejoris conditionis, quam illa, quæ de feudis eſt. Qui ceteras ſe tenere profitentur, hanc rejiciunt quaſi barbaram.*

(m) CONR. RITTERSHUSIUS *L. 1. feud. c. 3. app. 55.* HENR. BOCERUS *Synopſ. feud. Tb. 2.* JO. COPPEN *Obſerv. feud. O. 1.* BULGARUS, UGOLINVS, VINCENTIUS & JAC. COLUMBINUS *in gloſſis Juris feudalis.*

tinctum, (n) ille non nisi pulchram artem didicerit in præcipitia ruendi agendique in subitos casus atque in transversum. (o) Jus enim feudale, quod in Germania natum, (p) a Germanis populis dictum est atque scriptum, frustra atque inconsulto revocatur ad limam Juris Longobardici a Humanistis, qui hic divagantur extra oleas, ac famam, quam nacti sunt in oris Romanorum, egregie prorsus prostituunt in regionibus Provinciarum Germaniæ. (q)

(n) FABER CONTARELLUS *de l' Origine des fifs p. 227.* GVIL. FARNESIUS *Tr. de feudis* editione MAGNI WEDERKOPFII *p. 61.*

(o) GVILIELMUS FORNERIUS *Thes. Jur. feud. 11.* GVIL. HANNETONIUS & LIBORIUS HATTYSERUS *Syn. feud. p. 15. 19.* PISO SOACIUS *qu. feud. 16.* JAC. *ab* ARDIZONE *Summa in Jus feud. p. 31.* BENED. CARPZOVIUS *Synops. feud. p. 31. sq.*

(p) Ex adverso Jus Longobardicum feudale a Germanis quidem, sed extra Germaniam effictum est in Gallia Cisalpina, atque ad indolem regionis Romanorum accommodatum SIGONIUS *de regno veteris Italiæ p. 150.* TITIVS *Jur. priv. L. II. c. 20. §. 4.* SANDIUS *de Consuet. Geldr. & Zutphan feudal. S. 3. c. 1. §. 2.*

(q) Fallunt proinde, qui a Humanistis cognitionem Juris feudalis pragmaticam in Germania didicisse gloriantur. Non secus, ac si quis exspectaverit Juris publici Germanici notitiam a *Bartolistis*, quorum tamen doctrinæ non egrediuntur circulos & limites Italorum. His vero in Jure feudali parum præstant Humanistæ. *Illi* verbis legum, ampliationibus, limita- *De Harmonia Humanistarum & Bartolistarum.*

§. 5.

Recentiori evo corruptæ atque confusæ.

Et quotusquisque est, qui recentiori ætate hodieque non indignetur Juris Longobardici Interpretibus atque Doctoribus HUNNIO, MATTHÆO AB AFFLICTIS, CASP. BITSCHIO, FRIEDR. SCHENCKIO, JOA. de S. GEORGIO, ANDREÆ ISERNIENSI, JO. SCHNEIDEWINO, LEOPOLDO HACKELMANNO, JO. GEMMELIO, MATTH. WESENBECIO, CAMILLO RATHIO, JO. MELONIO atque LUDOLPHO SCHRADERO, qui in tot Juris feudalis Voluminibus Jura Germanica & particularia cum Romanis & Longobardicis confundunt, (r) ac tantum non cœlum cum planetis, hos cum syderibus miscent ac mutant. Præcipue HENRICUS â ROSENTHAL

---

mitationibus atque infinitis exceptionibus incanescunt, vim atque rationes Legum ignorant, substituuntque his quidem glossas atque autoritates, quas recentiores Jureconsulti omnino nauseant in scriptis MENOCHII, MASCARDI, FARINACII, MANTICÆ, ac HIERONYMI de CÆVALLOS. *Hi* vero desudant in Legum corticibus, in artis criticæ nugis atque subtilitatibus, quin imo in dichotomiis methodi Ramisticæ, quibus hodieque abundant scripta LAUTERBACHII, WESENBECII, LYNCKERI, BACHOVII *aliorumque*. CRACOVIUS *T. V. declam. Philip. p. 628.* GRAVINA *de ortu & progressu Juris Civilis. p. 214. Dn.* THOMASIUS *Cautel. circa præcogn. Jurispr. c. 10. §. 17.*

(r) SCHURFFIUS *Cent. III. Cons. 37. n. 17.* GRYPHIANDER *de Weichbildis c. 49.* BETSIUS *de Pactis illustrium c. 2. §. 3. p. 10.*

THAL in ſpiſſo libro, cui ex modeſtia dedit *nomen epitomes*, omnia illa, quæ Juris Longobardici plaſtes & compilator inſtar imperiti figuli in unum chaos retulit coegitque, (s) ſine ulla cura Patriæ & Reipublicæ, in qua ſcripſit, debita, ſine ullo temporum, rerumpublicarum, finium, atque judiciorum diſcrimine applicare ſtuduit ſategitque ad curias Germaniæ (t) feudales, quæ innumeris quidem paraſangis diſtant a foris Longobardorum. (u)

§. 6.

Verum, etiamſi hæc omnia ita ſe habeant, atque Jureconſulti tantum non omnes vel extra orbes & circulos divagati fuerint, quæſiverintque laurum præſidiumque in ſudoribus tranſalpinis; ego tamen putaverim, mitius agendum eſſe cum Jureconſultis, quos ævi ratio liberat a culpa, cujus quidem rei haberi ſolent

Hujus generis fatorum ratio Imæ hæc eſt: quod feuda in German. olim fuerint rariora.

(s) GVIDO PANCIROLLUS *Var. Lect. L. 1. c. 40. 41.* OTTO FRISINGENSIS *L. 2. c. 13.* JACOB CUJACIUS *de feudis L. 1. ibique Scholia* GERHARDI NIGRI & OBERTI de ORTO.

(t) THOMASIVS *in Selectis feudalibus §. 69. 70.* FRIED. a SANDE *Comment. in Conſuetud. Geldr. Tr. 3. c. 1. §. 1. n. 4. 5.* JAC. KLEISTIVS *feudal Conſtitut. Decad. III. n. 2.*

(u) PHILIP. KNIPSCHILD *de obligatione Domini & Vaſalli p. 72.* GEORG. HINTZE *de Conjugio feudalitio c. 1. §. 6.* CHRIST. SCHROETER *de Vaſallo non ſtatu Imperii c. 2. §. 3.* ERICVS MAURITIUS *Poſit. Juris feudalis Controverſi poſ. 6.* HENR. COCCEJUS *Hypomnem. Jur. feudalis p. 15. ſq.*

lent inter vulgùs. Principio enim, *quod infrequens in Germania fuerit tractatio Juris feudalis*, (v) illud imputandum non eſt doctoribus, ſed indoli Germaniæ, Juriumque atque feudorum naturæ. Docent enim copioſa medii ævi monumenta, (w) Jureconſultos in Germania vel ideo non opus habuiſſe Juri feudali ſtudia conſecrare ex inſtituto, cum tum quidem vel nulla, vel raro certe extiterint *feuda Provincialia*, eodem, quo hodie, vinculo oblationis vel dationis cohærentia. Vetuſta rerum atque morum, quæ fuit olim Germaniæ fere univerſæ, facies hodieque delineata eſt apud *Friſios* (x) *Holſatos*, (y) atque *Polonos*, (z) quorum regiones diſtributæ nun ſunt inter milites, neque ſalarii loco

---

(v) §. *1. b.*

(w) ABBAS URSPERGENSIS *ad a. 1198.* HERTIUS *de feudis oblatis P. 1. c. 1. §. 8.* EYBEN *de feudo Solari §. 11. Op. p. 654.* CASP. LERCH. *P. 2. p. 27.*

(x) HUBERUS *L. II. digreſſionum c. 7. p. 546.*

(y) FELTMANNUS *de feudis c. 1. §. 1. n. 4.*

De facie Veteri Germania.

(z) In polonia enim nobiles Landſaſſii ad militaria ſervitia tenentur propter nexum, non Vaſalliticum, ſed ſubjectionis. HAUTEVILLE *Relation hiſtorique de Pologne p. 75.* STANISLAUS RITZISTANNOVICI *deſcr. ſtatuum regni Poloniæ p. 38.* Pari ratione Germania olim originarios poſſeſſores Landſaſſiacos aluit, habuitque usque ad originem militiæ, qua nunc defenditur, mercenariæ, Nobiles milites non Vaſallos, ſed Subditos. ANTON. MATTHÆI *de Nobilitate c. 3.* LINDENBROGIVS *in Codice Legum p. 175. n. 73.* HVNDIVS *Metropoli Salisb. T. 1. f. 22.* LEIBNITI-

loco unquam inter Nobiles diviſæ, (a) uti quidem apud Romanos in Italia.

§. 7.

Malem ut in hoc argumento integrum eſſet nobis confugere ad ſcriptorem curatum atque fidum, ſed exſpectat adhuc hæc juris ſparta Jureconſultum, qui ex inſtituto agat de origine feudorum atque Juris feudalis in Imperio atque Provinciis *Germaniæ*, & ſeorſim quidem, *in ſingulis regionibus & Principatibus.* Quod inſtitutum longe diverſum eſt ab illo, in quo ad nauſeam usque omnes Interpretes deſudant, quibus curæ cordique ſunt primi natales, feudorum generaliores, quos nunc Romanis, (b) nunc Longobardis, (c) nunc

Commendanda proinde eſt notitia de origine fendorum primæva.

NITIUS *T. 1. Script. Germ. p. 469.* Sigillatim *de Servitiis militaribus Nobilium Mecklenburgenſium* memorabilis locus eſt apud MEURSIUM *in Hiſtoria Daniæ* atque MARSCHALLUM THURIUM *in Annalibus Herulorum.*

(a) RICHARD ZOUCHÆUS *deſcript. Juris feud. p. 51.* CORNEL. NEOSTADIUS *de ſucceſſione feudi ſcripti Holland. p. 103.* JO. THOMAS MARINUS *de generibus & qualitate feudorum p. 17. ſq.* JAC. BORNIUS *de transmutat. feudi in allodium §. 3.*

(b) HATTYSER *Anal. Jur. feud. p. 2.* JO. OLDENDORP. *Claſſ. V. de action. benef. p. 566.* ZASIVS *in Epit. feud. P. 1. n. 1.* VULTEJUS *de feudis c. 1.* GUNDLINGIUS *in Gundlingianis P. 1. Sect. 1. P. 15. n. 11.* Verum etiamſi negandum non ſit, recepiſſe Romanos milites veteranos in clientelas aſſignata illis certa præ-

An Feuda a Romanis!

(c) nunc Gallis, (d) nunc Gothis (e) & Saxonibus, f) nunc

dii parte, quin & Romanos mutua inter Patronos & Clientes conſtituiſſe officia, atque limitaneos Alexandri Severi tempore coluiſſe agros; hæc tamen omnia ad probandam feudorum originem non ſufficere evincunt STRUVIUS *Synt. Jur. feud. c. 1. aph 3 n. 8.* RITTERSHUSIUS *Partit. feud. L. 1. p. 69* CRAGIUS *de Jur. feud. L. 1. Dieg. 5.* MAGERUS a SCHOENBERG *de advocatia armata c. 15. §. 42.* GUIDO PANCIROLLUS *Theſ. var. Lect. L. 1 c. 90* ARTH. DUCK *de Autor. Jur. Civ. L. 1. c. 6. §. 2.* HOTTOMANNUS *Diſp. de feudis c. 11. p. 16.*

An a Longobardis?

(c) Originem hujus vulgaris ſententiæ palpabiliter oſtendit THOMASIUS *de Originibus feudalibus §. 3. b. & in Selectis feudalibus §. 35.* Diſſentiunt LUDWELL *Synopſ. Jur. feud. p. 3.* GRYPHIANDER *de Weichbildis c. 49. n. 2.* STRUVIUS *c. 1. aphor. 3. n. 4.* MUTIUS *Chron. Germ. f. 40.* PETR. HEIGIUS *Quæſt. 1. n. 11.* PAULUS DIACONUS *de geſtis Longobard. L. 3. c. 16.* cum tamen ubique hiſtoriæ monumenta docent, apud Francos diutius feuda in uſu fuiſſe, antequam Longobardi attigerint oras Italiæ.

(d) FR. CONNANUS *L. 2. Jur. Civ. c. 9. n. 6* MOLINÆUS *ad Conſuet. Pariſ. Tit. 1 pr.* CHOPPINUS *de commun. Gall. Conſuetud. P. II. §. 4. n. 4.* Quibus contradixerunt STRUVIUS *Synt. J. F c. 1. aph. 3.* RITTERSHVSIVS *Parit. feudal. L. 1. p. 70.*

(e) PROCOPIVS *Hiſt. Goth. L. 1. p. 142* CASSIODORVS *L XII. p. 301.* Diſſentiunt DIPHANIVS *de feud. Jur. c. 2.* ZIEGLER *Annot. ad* GROTIVM *de J. B. & P. L. 2. c. 7. n. 24.*

(f) nunc populis Septentrionalibus, (g) nunc omnibus gentibus, (h) nunc universis Germanis, (i) nunc denique exordio mundi (k) atque Israelitis vindicant atque tribuunt. Hospites plerumque hi sunt in patria, atque in aliena provincia sapere malunt, quam in domestica.

§. 8.

Si tamen dicendum, quod res est, primæva feudorum origo quærenda est extra Germaniam, sed danda tamen est Germanis, & speciatim *Francis*, (l) qui

Non intelligitur origo Feudorum extra Germaniam.

(f) HAGENBERG *Germ. Med. Dissert. 9. §. 2.*

(g) SCHILTERVS *ad Rubr. Jur. Allem. p. 8.* CRAGIVS *L. 1. Dieg. 5.* HORNIVS *Jurispr. Feud. c. 1. §. 16.*

(h) ANTONII *Disp. feud. 1. th. 1. lit. C. in f.* ERICVS MAVRITIVS *Exercit. de Principiis Juris publ. Corol. 7. Posit. J. F. Controv. Dec. 1. Pos. 4. Consil. Marpurg. Vol. 2. Cons. 29. n. 36.*

(i) COCCEJVS *Hypomnem. J. F. tit. 1. §. 5.* JACOB ORLOSHAVSEN *Prælud. ad respons. Jur. n. 29.* CASP. ACH. BECKIVS *de Paribus Reip. Ministri & Vasalli Juribus c. 4.*

(k) NIELLIVS *Disput. Jur. feud. I. Thes. 1.* BITSCHIVS *ad Consuet. feud. L. 1. Tit. 1. §. 2.* SCHROETER *in arb. feud. disp. 1. Th. 7.*

(l) THOMASIVS *disp. de Origin. feudal. §. 5. sq.* HERTIVS *de feud. Obl. P. 1. th. 2.* FRANTZIVS *Orat. de Origine feud. p. 6.* ITTERVS *de feudis Imperii c. 1. §. 7. 8. 9.* ALTESERRA *de Origine & statu feudorum pro moribus Galliæ c. 1. 2.* HVLD. ab *ETBEN de orig. illustris regulæ c. 2.*

qui post tot gentium migrationes (m) fixas sibi constituerunt sigillatim sedes in occupatis provinciis, (n) atque milites suos prosecuti sunt non quidem auro, sed prædiis, ut illos excitarent ulterius ad facta atque servitia militaria, (o) insimulque iisdem libertati maxime adsuetis sub specie beneficii servitutis jugum imponerent. (p) Ex Franciæ regno in Italiam & regnum Longobardicum deinde transierunt hæc instituta, (q) & Longobardi non solum & Gothi sed reliquæ gen-

---

(m) JO. WOLFG. TEXTOR *de feudis Imperii propriis c. 1. §. 2.*

(n) VALESIVS *T. 1. Rer. franc. L. 4. a. 456. p. 186.*

(o) *GREGOR. TURONENSIS L. 5. præf. LUITPRANDUS Chron. L. 5. c. 14. DU CHESNE Glossar. medii ævi voce Miles. RHETIUS Comment ad Jus feud. L. 1. T. 1. n. 26. PERE DANIEL Histoire de la France T. 1. diss. 3. p. 359. WENDELINUS in Natali solo Legum Salicarum c. 3. 4. 5. KNICHEN de Jur. Territ. c. 1. n. 205. GAILIUS Obs. 158.*

(p) *THOMASIUS de Orig §. 10.* Dissentiunt *TEXTOR d. l. c. 1. §. 8. sq. BOXHORNIUS de trapezitis p. 8. HACHENBERG Germ. Med. Diss 9. p. 325 SPELMANNUS Glossar. voce Capitaneus.* Speciatim de Francorum studio libertatis exempla & rationes recitarunt *FR. IRENICUS German. Exeg. L. 4 c. 27. TURONENSIS L. 2 c. 27. HERTIUS Notit. veteris regni Franc. c. 3. p. 55. MARCELLINUS L. 20. rer. Rom. c. 10.*

(q) *THOMASIUS Select. Juris feud §. 35. & 64. Leges Allemannorum, Burgundionum aliorumque apud BALUZIUM T. 1. f. 67.*

gentes in ſuis ditionibus ſecutæ ſunt (r) præeuntes Francos.

§. 9.

In ipſa Germania feudalis indoles demum (s) innotuit ævo franco Carolingico, ſed tantum tamen abeſt, ut illa cum natura feudorum transalpina ſit harmonica, ut potius integris paraſangis ab illa diſtet, atque contrarietur e diametro indoli feudorum Romanorum militarium atque propter ſervitia inter milites diviſiorum. Cum enim finitis gentium migrationibus (t) atque non ſolum repreſſaliarum jure, maxime

Sed ſpecialim in Germania.

(r) *HIERON. BIGNONIUS in Notis ad MARCULPHUM apud BALUZIUM T. 2. Capitul. p. 933. ANTONIUS L. 1. c. 14. BALUZIUS T. 1. Capitul. p. 180. CANGIUS Gloſſar. p. 1106.*

(s) Sponte corruit traditio illorum, qui ex *TACITI tapite 14. de M. G.* ſibi natales feudorum fingunt ipſo, quo Germani adverſus Romanos militarunt, Seculo Julio. *STRUVIUS Synt. J. F. apb. 3. n. 3.* Feuda ſunt ſymbola fixæ poſſeſſionis, qua gaviſi non ſunt Germani ante Seculum quintum. Docent hoc mappæ Germaniæ *VELSERI* atque *PEUTINGERI*, tum & *LAZIUS de Migrat Gent. f. 20. CHRIST. PHILIP. a WALDENFELS Select Antiquit. L. 9 10. JO. GEROP. BECANUS in Origin Antwerp. L. 7.* Legenda imprimis hic eſt *Cel JAC. CAROLI SPENERI Obſervatio I. Hiſt. feud. §. 4.*

An in Germania vetuſtiſſima?

(t) *CONRAD PEUTINGERUS Epit. de Gentium Emigrationibus p 103. SCHURTZFLEISCH Diſſ. Hiſt. Civilis Diſſ. 17. HERTIUS de Populis Germ. p. 71.*

Merovæi atque Francorum auxilio (u) contritis Romanorum viribus (v) & occupatis Extereorum provinciis, (w) verum etiam redacta in ordinaram Rempublicam Germania, (x) cives noſtri pacem, bellumque propter ſubjectionis nexum coluerint exercuerintque atque ſinguli terras ſuas allodiales, (y) quas Salicas (z) vocarunt Franci, poſſederint; fruſtra quis inter

(u) *GEORGIUS TURONENSIS L. 2. c. 9. 27. QVERCETANVS Scriptores rer. Francic. T. 2. p. 6. PONTANVS Orig. Franc. L. 3. 4.*

An in Germania Franco-Carolingica?

(v) Legendi hic ſunt *JORNANTES, AGATHIAS, PROCOPIUS.* Speciatim de Francis, Gothis, Herulis, atque Longobardis Italiæ regiones ſibi vindicantibus *VALESIUS Rer. Franc. L. 3. p. 139. CASSIODORVS Ep. 7. 8. ENNODIUS Panegyri Theod. p. 16. WARNEFRID de Geſtis Longeb. L. 4. c. 47.*

(w) Speciatim in Gallia, Hiſpania, Anglia atque Italia. *COINTIUS Annal. Eccleſ. a. 1048. ISIDORUS ad a. 504. BEDA Hiſt. Eccleſ. L. 1. c. 11. SIGONIUS ad a. 415.*

(x) Quæ ſub Francis coaluit perduravitque usque ad ſobolis Carolingicæ interitum. *M. EZERAI Hiſtor. Francic. T. 4. f. 56. DANIEL Hiſtoire de France p. 6. ſq. SCHATEN Annal. Paderb. p. 242. Chronicon Leodienſe* apud *LABBEUM Biblioth. T. I. p. 336.*

(y) *STRYCKIUS de Jure Allod. Principum c. 1. n. 14. SCHILTER Ex. ad ff. §. 23. Ex. 4. Cel. STRUVIUS de Allod. Imperii §. 11. ANT. DOMINICUS de Prærogat. allod. c. 1. JO. STIERNHOECK de Jure Sveonum vetuſto p. 277.*

Quid ſignificet vox ſalica?

(z) *BALUZIUS T. I. p. 101. Lex Bajuar. Tit. 2. c. 1. Lex Salica Tit. 62. p. 321. 376. ſq. T. II. p. 144. 480. PITHOEUS*

Gloſ-

ter privatos finxerit in Germania nexum beneficiarium, præter illum, quem Reges Franci & Carolingici requiſiverunt a fidelibus ſuis atque curiæ adminiſtris. (a) His

---

Gloſſar. ad L. Salicam Tit. 62. *COCCEJUS Orat. de Terra Sal. p. 12.* Addunt plerique, allodia venire æque ſub nominibus bonorum paternorum, avitorum atque aviaticorum, verum fallit hoc axioma, atque pro bonis aviaticis in Legibus legunt curatiores bona aduatica. *THOMASIUS Sel. feud. §. 16. 17. 18. 19.* Id tamen conſtat, Salicis prædiis opponi bona fiſcalina ſive feudalia. *GOLDASTUS Rer. Allem. T. II. p. 59.* *SCHILTER Diſſ. de bonis laudemial. §. 13.* *MARCULFUS in formulis L. 1. c. 2.* *CHIFLETIUS Vindic. Hiſp. c. 5. p. 45.* *SANDERUS in Brabantia ſacra c. 2. p. 10.* *DV FRESNE Gloſſar. voce Fiſcus. conf. lit. b. ſq b.*

(a) Primas lineas duxit ævo Merovingico *Clodovæus*, quem ſecuti ſunt ſucceſſores, præcipue *Pipinus* atque *Carolus M.* Ante electos enim Reges Francia feuda ignoravit ſcivitque tantum allodialia. Sub Regibus vero, extra Germaniam prædia bello acquiſita diviſa ſunt inter Duces & milites, atque tum beneficiario Jure ſub Lege fidei atque ſervitii ulterius exhibendi terræ ferro ac Marte occupatæ militibus ſunt exhibitæ, tum etiam relictæ devictis gentibus ſub nexu feudali atque Leodium. *ALTESERRA de feudis Galliæ c. 1. p. 4.* *GREGORIUS TURONENSIS L. 4. c. 45.* *Annales Loiſeliani a. 748.* *MONACHUS S. GALLI* apud *DV FRESNE T. 2. p. 221.* In ipſa Germania vero cumprimis officiis Palatinis Regum Francorum & Carolinorum cohæſit nexus Clientelaris. *DV FRESNE Gloſſ. Med. ævi voc. Comes Palatii, Manſionar. Capellan.* Addo

De feudis apud Francos extra Germaniam.

Atque in Germania.

ut

His enim terræ fiſci regii (b) in beneficia conceſſæ ſunt atque collatæ, adeo ut *Provincialia Feuda* in Germania ex hoc ævo vocanda ſint curialia, officialia, palatina ſive miniſterialia. (c) *Feuda vero Principatuum Germaniæ* in hoc Carolino ævo fuerunt *feuda Cameralia Imperii Fran-*

---

ut fruſtra agant, qui unam eandemque in oris transalpinis atque Germanicis fingunt ſibi indolem regiminis. De feudorum natura Longobardica atque *Statu Italiæ* ſub Carolingicis legendi ſunt *SIGONIVS de Regno Ital. a. 757. f. 88. BOCCALINI Obſervationi Sopra il L. 2. degli annal. di Tacito p. 149. FRANTZIVS de Orig. & Progreſſ. feud. §. 15. ERYCIVS PVTEANVS Hiſtor. Inſub. L. 4. c. 7. EGINHARD de vita Caroli c. 5.* De *ſtatu Germaniæ* vero feudali ſub Carolinis *ALTESERRA de Orig. feud. c. 8. Cel. Dn. MENCKE diſſert. de vi ſuper. Territor. §. 8. HACHENBERG de re feud. veterum Germ. Diſſ. 9. §. 17. p. 243. HINCMARVS de Officiis Palat. & admonit. ad Epiſcop. T. II. Oper. p. 223. n. 24. MYLERVS Archolog. c. 8. §. 3. LEHMANNVS Chron. Spir. L. 2. c. 16. p. 82. LIMNÆVS Notit. Regni Galliæ L. 4. c. 8. lit. P. CONRING de Ducibus & Comit. J. R. G. §. 13. 14.*

Bona fiſci ſunt feuda.

(b) Quæ noſtro ævo feuda nunc dicuntur, his Francorum ævis ideo vocata ſunt *bona fiſci, fiſcalina, ſive bona de munere regio. Annales Metenſes ad a. 847. BIGNONIVS* apud *BALVZIVM T. II. p. 875. SCHILTERVS Comment. ad rubr. Jur. F. Allem. §. 2. MABILLON Form. Andeg. n. 45. App. Supplem. n. 85. GREGORIVS L. 8. c. 22.*

(c) *HIERON. BLANCA in Comm. rerum arrog. p. 734. Capitularia Ludovici II. T. 4. c. 4. TVRONENSIS L. 9. c. 20.*

Francii, (d) *Cæsarea beneficia, personalia atque revocabilia.* (e) Et illud quidem Jure belli atque victoriæ, quo Carolus M. Imperator devicit singulos Germaniæ Principes atque Populos. (f)

§. 10.

Verum haud sufficit resciviſſe, ex historiæ monumentis, quæ generatim dicenda sint de feudorum origine extra Germaniam atque in Germania speciatim; princeps quæstio eaque pragmatica est de origine feudorum in Provinciis atque Systemate Imperii Germanici. Et hic quidem summatim adnotandum est, Imperium Germanicum hodiernum initium cœpisse Seculo decimo, quo extincta stirpe Carolingica regnatrice (g) Principes Germaniæ, quæ tum complexa erat *septem Provincias*, iterum ad territorialem suprematum post-

Quæstio est de origine F. in Imperio Germanico.

C limi-

(d) EYBEN *de Orig. Regulæ Principes tantum posse in territor. &c. Oper. f. 754.* BROTUFF *Chron. Anhalt. L. I. c. 13.* COCCEJUS *Jur. publ. c. 3.*

(e) BOCLER *de Rebus gestis Sec. 9. p. 135.* OLDENBURGER *Not. Germ. P. 1. disc. 20. n. 14.* HERMES *fasc. Jur. Publ. c. 30.* EHRENBACH *Archol. c. VI. n. 5. 6.*

(f) BROWER *Annal. Trev. L. 7. p. 371.* CRUSIUS *Annal. Suev. P. 1. L. 8. c. 9.* CRANTZIUS *Vandal. L. 2. c. 24.* WITTEKINDUS *Annal. p. 634.*

(g) HERMANNUS CONTRACTUS *a. 911. p. 311.* AVENTINUS *L. 4. Annal. Bojor. p. 375.* WILHELMUS MALMESBURIENSIS *de Gestis Regum Angl. L. 1. c. 3.* LUITBRANDUS *Coætaneus scriptor. L. 2. Histor. c. 7.*

liminii Jure reversi factique sunt sui juris. (h) Quælibet provincia, sigillatim *Bojorum*, (i) *Suevorum*, (k) *Saxonum*, (l) *Thuringorum*, (m) *Francorum*, (n) *utrorumque Venedorum*, (o) *Megapolitanorum* (p) atque *Bobemorum* (q) peculiarem constituit rempublicam, adeo ut

(h) REGINO *ad a. 889. Annales Meterses ad a. 880.* SIGEBERTUS *a. 914.* WITICHINTUS *L. 1. Annal. p. 634.* GUNDLINGIUS *de statu Germ. sub Conrado I. §. 6.* LUDWIG *do Conrado I. cap. 4. p. 42.*

(i) *Annales Fuldenses ad a. 883.* LUITPRAND *L. 2. c. 7.* DITMARUS MERSEBURGENSIS *apud* LEIBNITIUM *p. 330.* OTTO FRISINGENSIS *L. 6. c. 18.* AVENTINUS *L. 4. p. 292. 293.*

(k) ECCARD *de Casp. S. Galli c. 2.* CONTRACTUS *a. 919 Chronicon Austr. apud* FREHERUM *p. 312.* LEHMANN *Chr. Spir. L. 2. c. 16. p. 84.*

(l) *Chronicon Rythmicum apud* LEIBNITIUM *T. III. Rerum Brunsv. c. 9.* EVERHARDI *Chronic. apud Dn.* LEUCKFELD *Antiquit. Gandersh. c. 29. p. 379.* WITICHIRDUS *Annal p. 634.*

(m) REGINO *ad a 809.* SIFFRIDUS *apud* PISTORIUM *L. 1. a 888 p. 688.* PAULINI *Annales Isenac. p. 4.*

(n) *Annales Hildesh. a. 912.* DITMARUS WITICHINDUS, MUTIUS, GOBELINUS *c. a.*

(o) HELMOLDUS *Chron. Slav. L. 1. c. 1. 7. 9.* DUBRAVIUS *Histor. Boh. L. 1. pr.* ALBINUS *Chron. Misn. 7 16*

(p) AD. BREMENSIS *L. 2. Hist. Eccl. c. 3* COCCEJUS. *Jurispr. publ. Sect. V. p. 72.* GRANTZIUS *Vandal L. 2. c. 30.*

(q) ÆN. SYLVIUS *Hist. Boh. c. 3. 4.* GOLDASTUS *de Regno Bobem. L. 3. c. 2.*

ut quævis nunc Domino ſuo paruerit fueritque inſtructa Principe ſuo territoriali. Et perdurare potuiſſent in his inſtitutis Principes, niſi conſultum duxiſſent, ſub Rege a *Francis* (r) electo ac nominato, coire invicem atque ipſius imperio fidem clientelarem addicere, ſed ſalvo Potentatu domeſtico territoriali. (s) Sub *Conrado* itaque *Imo* (t) atque *Henrico Aucupe* (u) Imperium Germanicum in unum Syſtema coaluit conſtituitque unum corpus ex recenſitis Germaniæ Provinciis. Sola *Vandalia* (v) vel *Slavia* (w) rectius, cum *Boreali*s

(r) LUITPRANDUS *apud* REUBERUM *p. 105.* MEIBOMIUS *T. 1. Rer. Germ. p. 654.* LEIBNITIUS *Script. R. B. p. 325.* ALBERTUS STADENSIS *a. 913. p. 98.*

(s) AVENTINUS *L. 4. p. 290.* LEHMANN *Chron. Spir. L. 2. c. 47.* COCCEJUS *Jur. publ. C. 15. §. 43.* GIOVANNI *Germ. Princip. p. 90. §. 33. Celeberrimus Dn.* ZSCHACKVITZIUS *in Anonymianis Obſ. de Conrado I.*

(t) CONRINGIUS *Diſſert. de Ducibus & Com. Germ. §. 19. ſq. Exc.* STRUVIUS *Propemt. de diverſis Periodis Juris publici p. 2.* SELDIUS *apud* GOLDASTUM der *Polit.* Reichs-Händel *P. V. p. 179.*

(u) DU CHESNE *T. 2. Script. Rer. Franc. p. 588. Chronicon Laurishamenſe apud* FREHERUM *p. 69. Chronicon apud* LAMBECIUM *Bibl. Vindob. c. 5. p. 349. Monachus Hamersleb. apud* LEIBNITZIUM *d. l. p. 707.* SCHARDIUS *de Jurisd. Imper. p. 179.*

(v) Quam Venadiam ſive Slavim promiſcue appellant CRANZIUS *in Vandalia*, LYMNÆUS, & ceteri, quibus indubie impoſuit *Speculum Saxonicum L. 3. art. 62.* *Vandalia eſt Provincia Germaniæ.*

(w) ALBINUS *Chron. Miſn. Tit. 4. p. 114.* BEAT. RHENA-

lis (x) tum *Orientalis* (y) *Megapolis* atque *Bohemia* libertatis ſuæ diutius (z) tenax eſſe maluit, fecitque ab hoc corpore in Germania diſceſſum.

§. 11.

Feuda vel ſunt Imperii vel Provincialia.

Hæc ſi intellexeris curate filum habebis Ariadnes, quod tibi inſtar indicis eſſe poterit in hoc argumento. Cum enim in Imperio Germaniæ feuda vel ſint Principatus ſive Imperii Reichs-Lehen / vel Provincialia, Land-

---

NANUS *Rer. Germ. L 3.* CONRING *de finibus Imp. L. 1 c 16.* SCHURTZFLEISCH. *de Rebus Slavicis* §. 7. 8.

(x) WERLHOFF *Notit. Imp. enucleata L. 1. c. 2. §. 16.* BANGERTUS *ad Helmoldum L. 1. c. 2.*

(y) KRANTZIUS *Vand. L. 2. c. 19.* CROMERVS *Rer. Pol. L. 1. c. 2. 5.*

Sed diutius coire noluit in Syſtema Imperii G.

(z) Et quidem Mecklenburgenſes Reges & Principes, ab Imperatoribus & vicinis propterea ſæpiſſime bello laceſſiti, nexum Imperii in Germania plenum demum agnoverunt Seculo decimo quarto: LIMNÆVS *Jur. publ. L. 5. c. 12.* DVBRAVIVS *Hiſt. Bob. l. 22. p. 576.* MVNSTERVS *Coſmograph. l. 3. f 765.* CVSPINIANVS *in Vita Caroli IV. a 1348* Bohemiæ vero Reges in ſolo Germaniæ a Jure Civitatis Imperii abhorrentes ſæpius quidem ad Clientelam Imperii ſuſcipiendam coacti ſunt ab Imperatoribus, ſed non defuit illis occaſio, ſe nunc iterum ab hoc vinculo divellere, iterumque ad Jura civitatis Germanicæ accedere. Legendi hic ſunt COCCEJVS *Jur. publ. S. 4. c. 3. p. 66. §. 54. ſq. & Illuſtris Dn. a* LVDEWIG *Opuſc. XV. T. II. de Jure ſuffragii R. Bohemiæ novisſime inſtaurato p. 582.*

Landſacciaca ſive mediata, Landſäßige Lehen; facile nunc in utroque argumento inſtructus eris præſidiis; ad ſolvendos nodos, quos Gordianos vocare ſueverunt Interpretes vulgares. (a) *Feuda enim Imperii Germanici* orta ſunt Seculo decimo, quo Principes Germaniæ, (b) jure clientari quodam Imperio *Conradi*, *Henrici* atque

(a) JO. GEO. BESOLD. *de Orig. feud.* §. 5. SCHWENDENDOERFER *de Orig. & Autorit. Juris feud.* §. 3. SVEVVS *diſſ. 1. feud.* §. 2.

(b) *Vide* §. 10. *lit. i--q.* Soli Duces Mecklenburgenſes hoc habent inſtar prærogativæ, quod nulla Germanorum vi adacti, nulla neceſſitate compulſi, ſed liberrima voluntate adducti demum Imperiales faſces ultro ſubierint, maluerintque eſſe diutius ſui arbitrii ſuæque poteſtatis, quam Juris Imperii Germanici. Ad Caroli IVti itaque ævum usque domeſticis Legibus vixerunt, libertatem tuiti ſunt atque cum exteris fœdera adverſus invaſores pepigerunt, ſed tantum abeſt, ut his territorialibus Juribus Caroli VIti ævo renunciaverint, ut potius ſalvo omni Jure cum circa ſecularia, tum circa ſacra majeſtatico Ducatum in Feudum Carolo IVto *obtulerint* dederintque Cæſari nihil præter nexum clientelarem. *Diploma Inveſtituræ apud* LEIBNITIVM *C. J. G. D. T. 1. p. 207* MARESCHALVS THVRIVS *Annal. Herul. L. 6 c. 1.* CRANTZ *L. 8. Vand. c. 2. 3. L. 9. Sax c. 27* CHYTRÆVS *Saxon. L. 5. p. 137.* LINDENBERG *Chron. Roſtoch L. 2. c. 8.* MYLIVS, LATOMVS, CHEMNITIVS *Chron. MSS. a 1348* BVRGOLDENSIS *ad J. P. P. L. diſc. 20. p. 545.* BOECKELIVS, *JCtus Mecklen-*

De nexu feudali Ducatus Megapolitani cum Imperio.

De nexu feudali Electoratum.

atque *Ottonum* fidem dederunt (c) obtuleruntque Ducatus ſuos atque Provincias in clientelam, ſalvo tamen in ſingulis Provinciis jure territoriali proprioque domi-

---

Et Pomerania.

lenburgicus, de Jure Protectionis Client. P. 2. c. 1. p. 36. n. 25. Pomerania vero, quæ olim paruerat Megapolitanis, vinculum feudale ſuſcepit agnovitque jam Seculo duodecimo, quo *Fridericus I.* Duces adſcripſit Imperii ordinibus. CRAMERUS *Hiſt. Pom. Eccl. L. 2. c. 4.* HERM. BONN *Chron. Lubec. L. 2.* RANGO *in Pomerania Diplomatica p. 267.* SAXO GRAMMATICUS *Rer. Dan. L. 14. p. 302.* CONRING *de finibus Imperii p. 260.*

Marchia.

Verum quid de *Marchia Brandenburgica*, quam alii vocare geſtiunt primariam Vandaliæ provinciam? ſine dubio hæc Seculo decimo nacta eſt indolem beneficii Cæſarei, cum Marchiones fuerint Cæſarum Miniſteriales, in id animum defigentes, ut Obotritas præcipue ab excurſionibus arcerent. ANDR. HOPPENRODIUS *Annal. Gernrod. apud* MEIBOMIUM II. *R. G. p. 417.* FABRICIUS *Orig. Sax. L. 2. p. 115.* SAGITTARIUS *de March. Brand. th. 9. Cl.* HECHT *diſſ. de Gerone adverſ. Coccejum & Ludewigium Diſp. 2. illuſtris* GUNDLINGIUS *de Henr. Aucupe §. 22. p. 157. Excell. Dn.* GRIBNER *Progr. de Jure Civitatis Germanicæ Luſatiæ compet.* apud HOFFMANNUM *V. II. Script. Luſat. p. 273.*

Ducatus Holſatiæ & Brunſvicenſis.

Supereſt *Ducatus Holſatiæ* ac *Luneburgenſis.* Uterque vero demum divulſis *Henrici Leonis, Saxoniæ atque Bavariæ Ducis*, territoriis, natales ſuos cœpit celebravitque, cum utraque regio pertinuerit olim ad Saxoniam Cisalbinam. Sub *Fridericis* itaque binæ regiones indolem ſpeci-

dominio. (d) Non itaque feuda Principatuum sunt feuda administratoria atque cameralia, (e) sed recognita atque oblata, (f) quæ liberiorem indolem habent atque naturæ beneficiorum Longobardorum prorsus con-

---

specialis Ducatus feudique recogniti sunt consecutæ. De *Holsatia* chartas clientelares exhibuit LEIBNITIUS *Cod. Dipl. T. 1. p. 431.* HAMMELMANNVS *Oldenb. Chron. a. 1474.* De *Brunsuicensis* Ducatu MEIBOMIVS *T. 3. R. G. p. 206.* FRIDER. LVCA in Fürsten-Saal *p. 392. Cl. Dn.* LVNIG R. A. *P. spec. T. 1. §. 1.*

(c) *SIGEBERTUS GEMBLACENSIS a. 914. GUNDLINGIUS de Henr. Auc. p. 75. HERTIUS de Prud. Civili p. 193. SCHURTZFLEISCH de eo quid exped. Imperio §. 9. JO. SAM. STRYCK de Jure Allod. Principum c. 3. §. 10. 11. 12. 13. sq.*

(d) Unde feuda Proprietatis. Quæ utilia dominia connexa habent cum directis. *MOD. PISTOR Vol. 2. cons. II. n. 8. ANTONIUS Diss. feud. 1. p. 17. c. CANTARELLUS FABER traité des fiefs L. 1. c. 7. TH. CAGIUS de feud. Angl. L 2. T. 17.* *An Feuda Imper. Proprietatis feuda?*

(e) Commendanda hic est *Cl. Dn. WOLFFII Professoris Jurium Halensis de feudis Imp. sub Francis diss. 1. GOEBELII JCti Helmstadiensis Cl. disp. de Juribus Majestaticis c. 1. 2.*

(f) *GEO. AD. STRUVIUS de feudo oblato c. 3. HERTIUS de feudis oblatis T. II Op. § 7. MONZAMBANUM c. III. §. 4. illustris Dn. THOMASIUS Dissert. Jurid. Lipf. Diss. 12. p. 801. & in Scholiis ad MONZAMBANUM c. III 274. PUFENDORFF diss. de republ. irregulari § 12 13. LUDEWIG in Comm. A. B. T. 1. p. 80. 696. Germ. Princip. §. 33. p. 91.* *An oblata?*

contrariam. (g) Quamvis negandum non sit, quod Cæsares seculis sequentibus atque præcipue Seculo duodecimo (h) observantiæ feudalis Germanicæ in Principatibus obliti fere fuerint, sategerintque Imperii Germanici

---

p. 91. RACHELIUS Diss. de Capitulat. c. 6. th. 9. Dissentiunt *KULPISIUS, PACIFICUS à LAPIDE, ITTERUS*, & nuper *JO. WOLFG. TEXTOR.* Quamvis curate vix dissentiant, cum vel feuda Imperii *propriis* annumerent, vel ipsis etiam *oblatis*, sed ducta origine ab aliis Seculis & rationibus. *Cl. Dn. SPENER P. 3. Jur. Publ. p. 116. k. sq. p. 142. d.* Illud. certum est ex *RADEVICI* loco *L. 2. c. 5. 7.* ne tanti quidem luminis accedere feudis oblatis *in Imperio Germanico.*

(g) *JO. NIC. HERTIUS de feudis ex illis, quæ data & oblata dicuntur mixtis p. 9. sqq. Dn. à LUDWIG Comm. ad A. B. T. 1. p. 809. D. CHRIST. HANACC de eo quod refert. Fr. esse datum vel oblatum p. 12. sqq.*

(h) *Fridericus I.* speciatim id egit, quo mores Clientelares Germanorum cum Imperii Germanici formula coævos atque conformes extingueret, negligeret, introduceretque formulam Imperii Carolingici atque consuetudines Juris feudalis Longob. In hunc finem *regalia Principum* sibi suæque Jurisdictioni asseruit, venditavitque justitias sive Jura territorialia pro *beneficiis Imperialibus*, adeo ut haud difficile judicandum sit de fatis *Henrici Leonis* qui ex Jure Longobardico accusatus est criminis feloniæ. *ÆGID. GELENIUS L. 1. de Magnitudine Coloniæ Syntagm. 7. p. 73. SCHATENIUS L. 9. Annal. Paderb. a. 1180. p. 850.* qui exhibuerunt formulas proscriptionis. Accedit, quod

Feudorum Imperii facies ævo Friderici I.

idem

manici feuda modulo feudorum ævi Francici atque Longobardici metiri. (i)

§. 12.

Quodſi vero nunc quæſtio ſit de *Feudis Germaniæ Provincialibus*; generatim hic ſufficit aſſeruiſſe, illa apud Germanos incognita fuiſſe, in illa, qua nunc conſtituta ſunt, natura atque indole ad *Seculum usque duodecimum*. In primis enim Seculis in Germaniæ Provinciis feuda fuerunt ſaltim aulica (k) ſive miniſteria- *Origo Feudorum Provinciarum a Sec. XII.*

 lia,

idem Cæſar Ducatus atque Provincias *Henrici Leonis* communi feudali Jure iterum in *Philippum Colonienſem*, *Bernhardum Anhaltinum Comitem*, *Ottonem Wittelsbachium* aliosque contulerit, quamvis proſcriptus Dux ſæpius exceperit *ſe non convictum damnari atque pœna dignum judicari inique*. ARNOLDUS LUBECENSIS *L. 2. Chron. c. 16. c. 24. §. 9.* GOBELINUS PERSONA *at. VI. Coſmodr. c. 60.* NAUCLERUS *Chronogr. Vol. II. Generat. 40. p. 855.* PALATIUS *Vol. II. de Vitis Pontif. p. 630.* GELENIUS *Vita Engelb. L. 1. p. 27.*

(i) Faciunt huc Cæſarum doctrinæ *de requiſitione literarum feudalium*, *de jure feudi aperti*, *de crimine felioniæ* atque *inutilitate promiſcuæ ſucceſſionis Pariumque Curiæ*. JO. PETR. à LUDEWIG *Comment. A. B. II. p. 977.* JAC. CAR. SPENER *Jur Publ Imperii Germ. P. 2. p. 134--143.* TEXTOR *de feudis Imperii propriis c. 3. p. 15--37.*

(k) LEHMANN *Chron. Spir. L. 5. c. 3. Annal. Corbejenſes a. 1047 p. 304. LEIBNIT. Cod. Dipl P. 1. n. 78. p. 151. Charta de Expedit. Romana §. 6. BROWER Ann. Trev. L. XV. p. 96.*

lia, (l) militaria (m) tamen Landſaſſiaca fuerunt certe nulla (n) vel prorſus pauca. (o) Quid enim opus

Defendit aulicus in Provinciis Principum.

(l) Unde frequens apud Scriptores eſt memoria *Quatuor virorum*, *Dapiferi*, *Rincernæ*, *Mareſchalli* atque *Camerarii*, qui Principibus erant ab officiis *Palatinis*. SCHATENIUS *Annal. p. 882.* SCHILTER *Comment. ad Jus Allem. c. 90. §. 3. p. 362. c. 112. ſq.* SANDE *de feud. Geldr. præf. 5.* JO. RHODE *Chron. Brem. 271.* Ab officiis vero *militaribus* fuerunt Nobiles ſed ſine nexu Vaſallitico atque ſtipendiario. Quodſi itaque in his ævis *Vaſallorum*, *Miniſterialium*, *militarium & Litonum* fiat mentio, curate *Nobiles*, *Milites ſubditi*, Allodialium plerumque poſſeſſores diſtinguendi ſunt a *Vaſſis* ſine *Miniſterialibus ſagatis*, qui præſtiterunt feudalia ſervicia caſtrenſia. MAGERUS *de Advocat. armata c. V. n. 451.* Rationes atque exempla referunt MEIBOMIUS *Notis ad Origines Marcanas p. 413.* HUNDIUS *Metrop. Salisb. T. I. f. 22.* HEIDERUS *in Deduct. Lindav. p. 64.* MARQV. FREHERUS *Orig. Palat. L. 1. c. 10.* SCHILTER *Jur. Allem. p. 440.*

(m) LYLINGER *de Ganerbiis Caſtrorum diſc. III. n. 129.* SCHRADER *Tr. feud. P. II. c. 4.* Secus vero in Italiæ provinciis, de quibus res eſt SVETONIO c. XIII. LAMPRIDIO *in Alex. Severo c. 58.* BIGNONIO *apud* BALUZIUM *T. 2. p. 933.*

(n) DU FRESNE *Gloſſar. voce Miles, Miniſterialis.* CASP. ACH. BECKIUS *de Paribus Reip. Miniſtri & Vaſalli Juribus p. 13. illuſtis* LUDEWIGIUS *Comment. A. B. T. II. p. 992. Cel.* SPENER *J. P. T. 3. p. 8.*

(o) ZYLLESIUS *defenſ. Abbat. p. 30. p. 52* ALB. KRANTZIVS

opus fuit Nobilibus impertiri prædia atque proemia, qui ſubjectionis intuitu ſibi (p) concreditam eſſe putarunt ſalutem Provinciarum, adeoque militari arte in vaſorum conatus retundere non deſtituerunt? Quodſi vero Principibus placuerit, Milites Nobiles atque Miniſteriales ſuos proſequi premiis, hæc tamen indulgentia nullum conſtituit nexum Vaſallitticum, immo ſi conſtituiſſet, beneficiatum nexum conſtituiſſet. Illud itaque tenendum eſt, Principes in Territoriis habuiſſe tantum *Subditos*, (q) *Cives*

ZIVS *Metrop. L.1. c.2.* Exempla de *in feudalis* militibus recenſent TOLNER *Cod. Dipl. n.18.27.* WIPPO *apud* PISTORIVM *T.III. p.435. Vita* GODEHARDI *apud* LEIBNITIVM *c.3.* BROWER *T.1. ann. Trev. L.10. n.39. p.484.* (p) §. *6. b.*

(q) Quæ doctrina vel ideo eſt ardui momenti, cum ex illa robur ſuum accipiat axioma: *Vaſallum ſimul eſſe ſubditum.* Cum enim Subjectionis vinculum vetuſtius ſit Vaſallagio, quis quæſo eſt, qui cum ratione negaverit: *Vaſallagium inferre homagium ſive ſubjectionem.* Quæ regula infallibilis eſt in *territoriis clauſis*, in quibus *plenarius Landſaſſiatus* obtinet & vi omnimodæ Superioritatis omne quod in Territorio eſt, eſſe debet de Territorio. *Exc.* MENCKENIVS *de foro comp. Vaſallorum ſimultaneæ inveſtit. Sect. 2. p. 30. §. 12. 13.* HENR. HILDEBRANDVS *de Vaſall. infer. Subi. §. 3. p. 7.* HORNIVS *Jurispr. feud. c. 13.* KLOCK *de Contrib. c. 20. n. 296.* De *Pomerania* evolve MEVIVM *P. 2. Dec. 325.* De *Marchia* LIMNÆVM *J. P. L. 6. c. 4. n. 3.* De *Megapoli* SCHWANMANN *in Deciſ. Camer. f. 125. n. 26.*

De Vaſallorum vinculo Subjectionis

res (r) atque *Milites Nobiles*, (s) qui vel beneficio Principum prædia donationis titulo acquisiverunt (t) vel administratorio nomine iisdem præfuerunt, (u) vel allodialium præcipue fuerunt possessores. (v) Et in

(r) Legi hic merentur observationes THOMASII *Diss. de Jure dandæ civitatis* §. 5. *sq.* atque GEO. BAYERI *Spec. J. Germ. c. 1. 2. 3.* de criteriis diversi status *Nobilium, Rusticorum, civiumque Burgensium.*

(s) HERTIVS *Diss. de subjectiones Territor. T. 2. Opusc. p. 386. n. 11. Dissert. de homin. propr. Sect. 4. p. 176.* BESOLD. *Op. Polit. L. 3. p. 113. L. 4. p. 74.* Præcipue GUNTHER LIGVRINVS *L. 2. v. 43.* atque EYBENIVS *de Tit. Nobilit. Oper. p. 598.*

(t) *MEISCHNER T. II. L. 2. Dec. fin. CARPZOV L. 2. Dec. 98. BRUCKNER de Domanio c. 5. n. 25, MONACHUS HERVELD. apud SCHARDIUM p. 781.*

(u) *ROSENTHAL c. 5. Concl. 13. GOEDDEUS Disp. 1. feud. §. 2. innot. WITICHIND* apud *MEIBOMIVM T. II. p. 636. Chronicon Montis Sereni p. 49. FELIX FABER Monach. Ulmens. p. 166.*

(v) Qui proinde in historiarum documentis vocantur *Ingenui* atque *Militares Medioxumi* Mittelfreye, adeoque distingvuntur a *Dynastis* atque *Ministerialibus* cum *aulicis* tum *Militaribus Vasallis. LEIBNITIUS Proleg. ad T. II. R. B. n. 23. HUNDIUS Metrop. T. 3. p. 500. JOA. POTGIESER de Condit. & Statu Serv. apud Germ. L. 1. c. 2. §. 44.* Speciatim huc faciunt *DU FRESNE Glossar. voce Allode p. 145. Cel. JO. PAVL KRESSIVS de Privilegiis agricult. c. 2. §. 12. p. 64. KIRCHOVIVS Vol. 1. Cons. 39. n. 1. CHRISTINÆUS ad Consuet. Machlinens. Tit. 12. Art. 1. n. 15. MENOCHIUS Cons. 409. n. 56.*

Predia an olim fuerit allodialia?

in hoc rerum ſtatu Germania diutius perſtitit, donec ſub Fridericis atque in Interregno (w) demum Nobiles moti fuerint habuerintque rationes (x) ad recipiendum vinculum clientelare Landſaſſiacum atque Vaſalliticum (y) *in bonis allodialibus*. (z)

(w) In his enim ævis aucta ſunt pericula bellorum ac diffidationum, crevit procerum potentia, ut e ſcopo eſſe exiſtimaretur, promtiorem ſibi comparare a ſuperioribus protectionem. MIRÆUS *Donat. Belg. p. 514.* EYBENIUS *Oper. p. 654.* CASP. LERCH. *P. 2. p. 27.* HERTIUS *de Feudis Obl. P. 1. c. 1. §. 8.* appoſite de hac feudorum origine ediſſerit coævus Scriptor ABBAS URSPERGENSIS *ad a. 1198.* quo demum tempore prædia nobilium jure feudali, militari æſtimari copiſſe curate teſtatus eſt. *An Friderici corum ævo feudalia?*

(x) §. 13. *b.*

(y) Ut itaque nunc fitelitas intuitu prædiorum conjuncta fuerit cum ſubjectione intuitu perſonæ. ITTER *de feudis Imperii c. 8. §. 43.* MAVLIVS *de Homag. Tit. 1. n. 5.* VULTEJUS *de feudis c. 6. n. 4.* KNICHEN *de Pact. inveſtit. L. 2. P. 2. c. 5.*

(z) *Celeberrimus Dn.* JO. EHRENFR. ZSCHACKWITZ *in fundament. J. F. p. 144.* WERNERVS THVMMERMVHT *Tr. Krumſtab* ſchleußt niemand aus *fundam. 2. n. 162.* SECKENDORFIVS *Addit.* des T. Fürſten-Staats §. 20. RHETIVS *Comm. J. F. p. 45.* Summatim, quæ ab his fuſe dicta ſunt, complectitur B. STRYCKIVS *de Jur. ſing. Connub. in Germ. p. 35.* ubi curate ſcribit: *Feuda noſtra olim fuerunt allodia, ſi excéperis aulica* (vid h. §. lit. k.) *& pauciora militaria.* (vid. h. §. lit, m. n. o.))

§. 13.

Feuda Provincialia vel habent indolem feudi oblati vel dati.

At vero diversissima fuit hæc indoles feudalis, cum nunc coincidat cum natura feudi dati, nunc iterum oblati. Et quidem pugnant tantum non omnes Jureconsulti, illi etiam qui in feudis Imperii oblatis feudis indignantur, (a) pro indole feudorum provincialium oblatorum. At, quamvis negandum non sit, allodialia bona in feuda recognita degeneravisse multoties atque plerumque, partim, quod nobiles Landsassii dignitatem equestrem adspirarint, (b) partim, quod Jurisdictionis cupidi extiterint, (c) partim hac ratione collectis sese subduxerint, (d) refutaverintque bona sua in manus Principum nunc ex superstione, (e) nunc protectionis causa, (f) nunc ad redimendam vexam, (g) nunc propter metum diffidationum, (h) po-

---

(a) §. 11. lit. f. h.

(b) SECKENDORFF T. F. S. *P. II. c. 3. Reg. 4.* OLDENBVRGER *Limn. enucl. L. 3. c. 27.* STRYCK *Dissert. de Statu Prov. c. 2. n. 40.*

(c) SPEIDELIVS *voce*: Aufgetragen Lehen. HERTIVS *de feudis Obl. T. II. §. 4. sqq. p. 488.*

(d) THOMASIVS *Disp. Lipsi. p. 812. §. 13. sq.*

Superstitio est causa oblationis in F. ecclesiasticis.

(e) Quæ speciatim utramque paginam absolvit in territoriis ecclasiasticorum, atque feudis ecclesiarum Vicariis oblatis. STRUVIUS *S. J. F. c. 7. Aph. 10. n. 2.* JO. HENR. FELTZIVS *diss. de feud. Obl. pos. 7.*

(f) RHETIVS *Comment. J. F. p. 45.* EVERARDVS *Vol. 1. Cons. 49.*

(g) Exempla attulit *Dn. KRESSIVS de Privil. Agric. c. 2. p. 81.*

(h) potentiorum imparium (i) atque nunc iterum urgente alieno ære, (k) æque ac requirente prudentia in conſervando ſplendore gentilitio, (l) cavendum tamen omnino eſt a regulis JCtorum, qui hac ratione ſœpius injurii ſunt in hiſtoriam Provincialem, quæ toties docet contrarium in clauſis præcipue (m) territoriis, in quibus Territoriales (n) Domini Subditis Nobilibus (o) in-

(h) HORNIVS *Exerc. feud. 1.* §. *15.* ROSENTHAL. *c. 2. concl. 24. n. 1.*

(i) BESOLD. *Theſaur. voc.* Aufgetragen Lehen. KNICH *de Pact. Inveſtit. P. I. C. 3. n. 269.*

(k) HERTIVS *Opuſc. P. II. de feud. obl.* §. *11. 14.*

(l) SAM. STRYCKIVS *de Jure Allodiali p. 33. n. 34.*

(m) HENNINGER *Med. ad J. P. Sp. 4. Mantiſſ. 1.* §. *18.* FRITSCH *Ex. J. P. V. 2. Ex. 3. Dn.* LYSER *de* Schrifft-ſaß & Amtſaß. §. *23.* SCHüTZ *de Statu Rei Rom. Vol. 1. Ex. 6. th. 12.*

(n) §. *12. lit. s. t.*

(o) Cum cautione itaque crediderim accipiendam eſſe vulgarem pro bonis allodialibus in feuda oblatis præſumtionem. Fallit hæc multoties in feudis Nobilium *Provincialibus*, non vero item in *Imperii feudis*, quæ indubie fuerunt bona allodialia, hodieque eorundem indolem retinuerunt in variis provinciis, quas exacte retulit SAM. STRYCKIVS *de Jure Pr. All. c. III.* Laudem quidem merentur Jureconſulti, qui ſolertiæ non pepercerunt in recenſendis feudis oblatis Landſaſſiacis, ſed culpa dignus eſt, qui eorundem cantilenas verbotenus recitaverit exſcripſeritque, cum regulariter in *territoriis non patentibus* Imperans

Num prædia præſumantur allodialia?

ſubti-

indulſerunt prædia ſub nexu fidelitatis vaſallitiæ. (p)

§. 14.

II. Ratio: Qui ignorarunt Hiſtoriam Imperii atque Provinciarum.

Satis, puto, ex his conſtare, cur primam rationem apologeticam pro Jureconſultis veteribus repetierim duxerimque ex ævomultitudinis feudorum neſcio usque ad regimen Friderici I. Quod verum eſt adeo, ut eodem ævo demum *feudi* vox *in Germania* frequentiſſimum uſum obtinuerit, (q) dum ſteterant hactenus

---

ſubditis prædia indulſerit *dederitque* feudali nexu. MVNDIVS à RODACH *Tr. de Munerib. c. 2. n. 44. p. 102.* TITIVS *in Spec. J. P. L. 4. c. 10.* MEISCHNER *Dec. Camer. T. 2. Dec. 8.* Et appoſite ſatis ad hujus indolis Territoria præcipue *Vandalica*, quadrare videntur mihi ſcholia GOLDASTI *ad c. 8.* BVRCKHARDI *de Caſibus S. Galli p. 118; Villici erant*, inquientit, *ab initio ex plebe, poſtea progreſſione facta, cum a Principibus ac Dominis ſuis prædia in* BENEFICIVM *ſive feudum* ACCEPISSET, *eo titulo etiam nobilitatem ſibi vindicare cœperunt.*

(p) Speciatim hoc per ſingulares provincias docebit *opuſculum de Indole feudorum & Juris feudalis in Imperio & Provinciis Germaniæ.* Hic dabo ſaltem adſenſum THOMASII ita ediſſerentis *Diſp. de Hominibus propriis & liberis Germanorum p. 61. § 99. Falſum eſt, jure Germanico bona nobilium immobilia præſumi allodialia, nec ſequitur: Feuda multa a Nobilibus ſubinde ſunt Principibus oblata, ergo antea fuere allodia.*

(q) FREHERVS *ad Conſtitut. Caroli Craſſi p. 202.* confitetur, *ſe perlegiſſe tot annales, tot memorias atque diploma-*

nus in loco ipſius voces Militiæ, (r) Fiſchi, (s) Honoris, (t) Miniſterii, (u) muneris regii, (v) Leodi, (w) Commendati (x) beneficiis, (y) ſtipendii

---

plomata, ſed nunquam, donec ævo Friderici, inveniſſe vocem feudi. Cum quo conferendus eſt *THOMASIVS Select. feud. p. 196. §. 15. 16.* Fidenter itaque illas chartas habuerim pro ſuſpectis & ſuppoſititiis, quæ ſuperbiunt ante *undecimum* Seculum hac voce, quæ a Germanis habuit originem atque a Romanis civitatem latinam. *ANT. DOMINICVS de Prærogat. Allod. c. 15. §. 1. Bullarium Caſinenſe T. 1. p. 27. SCHILTER Comment. J. F. ad rubr. §. 7. GOLDASTVS T. 3. Conſt. Imp. p. 303. LVDOV. le FEBVRE Traité des fiefs L. 1. c. 1. DAN. KAYSER Hiſtor. Jur. p. 111.*

Quando vox feudi eſſe cœperit in uſu in Germania?

(r) *GERVASIVS TILBERIENSIS in otiis Imper. apud LEIBNITIVM p. 943.*

(s) *BALVZIVS Capitul. T. 1. p. 409.* ſupra §. 9. *lit. b.*

(t) *RODERICVS TOLETANVS de Rep. Hiſp. L. 7. c. 1.*

(u) Charta Ottonis III. apud *WILH. HEDAM Hiſt. Traject. p. 95.*

(v) *MARCVLFVS L. 1. form 12. L. 2. f. 6.*

(w) *ALTESERRA de ſtatu feud. c. 1. th. 9. GREGORIVS TVRONENSIS L. 3. c. 21.* Regulariter tamen *Leode* accipitur pro poſſeſſione rerum momilium, & *Leudes* denotant *ſubditos*, Vaſſos ſive ſervos quoscunque, æque ac Vaſallos, Fideles. *Cel. Dn. STRVVIVS Hiſt. Jur. p. 682. THOMASIVS Sel. Feud. §. 34. 36.*

Quid notet Leode?

(x) *CANGIVS Gloſſar. p. 1106. PETRVS de MARCA L. 1. Hiſt. Bearn. c. 28. §. 13. TOLNER C. D. p. 2.*

(y) CöHMER *de feud. eccleſ. c. 1. §. 2. Autor vetus de bene-*

dii (z) & Clientelæ. (a) Accedit nova ratio, quæ eſt *cognitionis Hiſtoriæ Imperii atque Provincialis defectus*, ad excuſandos Jureconſultos, qui operæ pretium eſſe vix arbitrati ſunt docere Jus clientelare, *niſi in locis fugitivis & in transcurſu.* (b)

§. 15.

Hiſtoria Imperii atque Provinciarum ſunt fontes Feudales Germ.

Et quidem fieri hoc aliter non potuit, cum JCti in his ævis inſtructi non fuerint præſidiis genuinis ad hæc ſacra viam atque aditum pandentibus, ſine hiſtoria Imperii Germanici (c) atque cognitione obſervantiæ

Num vocabulum Beneficii antiquius ſit vocabulo feudi?

beneficiis §. 1. 5. 7. *ſqq. l. F. 1.* §. 2. Fallit vero *KNICHEN de Superiorit. territor. c. 189.* vocem feudi antiquiorem eſſe beneficii nomine contendens, tot reclamantibus monumentis hiſtoriarum. *THOM. CRAGIVS L. 1. D. 7. MAGER de Advoc. Arm. c. 2. n. 81. DATTIVS L. 1. de P. P. c. 1 n. 12*

Feod ſignificat Salarium.

(z) Quod vocabulum apprime conincidit cum voce *Feod*, quæ notat ſalarium ſive alimentum. *JO STIERNHOECK Jur. Svec. c. 6. p. 277. WILH. SOMNERVS de Gavelkind. c. 4.*

(a) *Dn. a LVDEWIG Jur. Clientel. c. 2. §. 4. k.*

(b) *De quibus §. 2. & 3. b.*

De uſu Hiſtoriæ in Jure.

(c) Hæc enim eaque pragmatica princeps eſt fulcrum Jurium quæ pendent a nexu Imperatoris & Principum. Ut itaque, ſi quæ alia, certe Jurisprudentia feudalis requirat ex ſtudio hiſtorico lumen atque præſidia. Faciunt huc *BALDVINVS*, *SPENERVS* atque *SCHVLTINGIVS* in opuſculis *de Jurisprudentiæ cum hiſtoria conjunctione.* Quibus accedunt *CONRINGIVS Ep. 7. COCCEJVS Jurispr. Publ. c. 5. S. 2. p. 137.*

tiæ Imperialis, (d) *feuda immediata* ſunt inſtar cadaveris, *mediata* vero ſive *provincialia* in tenebris palpant obambulantque, ſine hiſtoria Territoriali ſingularum Provinciarum, (e) atque ſine duce cognitione con-

---

(d) Et hæc quidem eſt eo majoris momenti, cum tantum non omnia, certe præcipue *Juris feudalis Imperialis* argumenta reſideant in conſuetudinibus Imperii. Satis momentoſæ ſunt quæſtiones *de indole & vera natura juris territorialis atque feudorum regalium, de ſucceſſione liberorum ex impari matrimonio* ut & *de ſucceſſorio Jure Principis Eccleſiaſtici in feuda Principatus ſecularis*; ſed quis eſt, qui has curate reſolverit ſine pragmatica cognitione obſervantiarum Imperii. RHETIUS *Inſt. J. P. L. 1. Tit. 1. §. 17.* SALMUTH *de Impari matrim. p. 80.* JO. GARZON *L. 1. rer. Saxon. p. 26.* MYLERUS *Gamalog. c. 6. §. 12. p. 167.* FACHINÆUS *L. 7. Controv. Jur. c. 35.* MARINIS *de Generibus feud. T. 2. p. 225. Dn.* D. ARNOLD *de Clerico exule in F. Princip. p. 6. Dn.* LUDOV. CASP. GRANTZE *Diſſ. de Clericorum in feuda Succeſſione Præſide Exc.* D. HOFFMANNO *habita c. 3. p. 45.* *De utilitate Hiſtoriæ Imperialis.*

(e) Vere dixeris *hiſtoriam provincialem* die Landes-Hiſtorie, clavem Juris feudalis æquæ ac Juris publici particularis in peculiaribus territoriis. Sed dolendum eſt, hujus cauſæ præſidia hodieque referri plerumque ad carmina Sibyllina, cum Publico non communicanda, adeo ut exteros contentos eſſe oporteat cum Analiſtis atque vulgaribus Scriptoribus hiſtoricis cujusque regionis. Fecerunt tamen rei periculum in *Bojoaria*, *Pomerania* atque *Marchia*, SCHMIDIUS, *De uſu Hiſtoriæ Provincialis.*

consuetudinum Juriumque feudalium *Germaniæ*. (f) Omnia vero hæc tunc quidem atque diutius colluctata sunt cum tineis, donec recentiori ævo (g) liberata fuerint a squalore atque tyrannide blattarum. Juris feudalis *Longobardici* nomen ac usus vero in Germaniam

---

De Scriptoribus Historiæ Provincialis.

MEVIUS atque PUFENDORFIUS, & in *Frisia* nuper *Exc. Dn.* BRENNEISEN. In Principatibus Electorum præivit GIOVANNI in *Germania Principe* & spes est fore ut eodem lumine aliquando collustratus sit Principum Ducatus. Vix tamen exspectare potuerimus *Provinciales historias* numeris suis catholicas & absolutas, nisi a Cive territoriali cum Manuscriptis, tum Actis provincialibus atque chartis Tabularii instructo.

(f) Non Universam tantum, sed speciatim in singulis Provinciis. SCHILTERUS *Præf. ad Jus feud. Allem. §. 18. & Præf ad Mincuccium §. 5.* JO. STEPH. BURGEMEISTER *Corpor. Juris Germanici præf.* JO. SKENÆUS *in Regia Majest. Scoticæ p. 16.*

Atque Imperii Germanici.

(g) Nondum contigit illa felicitas Seculo decimo sexto, neque Principio seculi sequentis. Ubique muti erant JCti in Historicis, & qui sapere visus sibi fuit, in Chronicis Monachorum quæsivit margaritas. Deinde in *tractanda historia Imperiali* der Reichs Historie, primi Autores Peutingerus, Knichenius, Vorburgius & Dieterici sunt Theoretici. Scriptores demum seu Collectores rerum Germanicarum Goldastus, Lindenbrogius, Baluzius, Aherius, Schardius, Reuberus, Freherus, Meibomius, Pithœus, Urstisius aliique excitarunt Dattium, Conringium, Lehman-

am nondum penetraverant, & etiamsi (h) penetravissent, ne Argus tamen quidem his Collectaneis viderit perspexeritque indolem feudorum Imperii Germanici. Illud tamen negandum non est, JCtos sub *Friderico IIdo* (i) Longobardorum jure privato arbitrio (k) cœpisse abuti.

§. 16.

Accedimus nunc (l) ad ævum Humanistarum, ac insimul ad *tertiam* rationem, quæ hæc est, quod humaniores Jureconsulti studia feudalia posuerint in argutiis Romanis Pauli & Ulpiani. Et hæc superstitio

IIItia Ratio repetenda est a genio ævi critici.

mannum, quos secuti sunt nostro ævo Heistius, Levin *von* Amber qui est Franckensteinius, Gladovius, Gundlingius, Ludewigius, Hahnius, a Bünau, Glafey, Schmaussius, Spenerus, Langius & *celeberrimus* Burch. Goth. Struvius. De *historia Provinciali vide lit b.* §.

(h) *JO. HAGEMEIER de usu & autorit. Juris c. X. HORNIUS Jurispr. feud. c. 1. §. 17.* Dubio vero caret transiisse jus Longobardicum in Germaniam Seculo duodecimo, sed cave ne dicas illud jam tum obtinuisse usum publicum. *BROWERUS Ann. Trev. L. 16. a. 1276. p. 163. & §. 27. b.*

(i) Documentum prostat apud *TOLNERUM in Cod. Diplom. n. 80. p. 68. de a. 1219.* ut & in *Tomo X. Actor. Norimberg. p. 89.*

(k) Publica enim receptio facta demum est Seculo XV. in Camera Imperiali. *HERTIUS de Consultat. Legibus & Judiciis in special. G. I. Rebusp. §. 14.*

(l) *supra §. 4.*

indubie danda eſt *ævi critici genio*, qui Jurium Germanicorum monumenta nauſeare ſvevit (m) & plus ſalis ineſſe putavit rerum Romanarum antiquitatibus atque literis elegantioribus, (n) quam Germaniæ vetuſtis documentis. (o) Satius itaque viſum eſt, manere & conſeneſcere in æterno Romanenſium famulatu, quam ex reliquiis atque ſcobibus monumentorum Germaniæ aurum colligere, collectum conficere, Patriæque & Reipublicæ tempus ac otium conſecrare. (p) Quid? quod ex teſtimoniis GRONOVII, HEINSII, VOSSII, GRUTERI, SALMASII, PERIZONII atque CASAUBONI abunde eniteat, ipſos cum Humaniſtis in hac fuiſſe perſuaſione, quod Juris Romani Pandectæ habendæ ſint pro univerſali norma ac lima hominum actionum, (q) ad quam & ideo revocari debeant lites clientelares, definiendæ ex titulis *de uſufructu, emphy-*

(m) CONR. SINCERUS *Diſſ. epiſtol. de Germanicarum LL. origine & autorit.* §. 56. 57.

(n) ARTH. DUCK *de Autor. Jur. Civ. L. 1. c. 2. L. 2. c. 1.* THOMASIUS *de Origin. feudal. p. 10. b.* LUDEWIG *Introd. in rem monetar. p. 2.*

(o) MELCH. GOLDASTUS *Ration. Conſtit. eſtiſt. dedicator.* JO. LUD. PRASCHIUS *de JCto vero & perſonato* §. 16. *p. 96.*

(p) FRID. LINDENBROGIUS *Cod. LL. antiq. præf.* JAC. OMPHAL. *de Chriſt. Rep. propugn. p. 9. 10.*

(q) ANT. CONTIUS *Lect. Jur. c. 9.* PETR. PECKIUS *ad cap. 28. de Rep. Jur. in 6to.* MOLINÆUS *ad Conſvet. Paris des fiefs n. 110.* GOTHOFREDUS *in Praxi rer. Civil. L. 2. T. 1.*

emphyteuſi, *locato conducto* & ceteris, (r) qui his argumentis ſunt vicini. (s)

§. 17.

Prima enim hæreſis, *quod Jus Romanum ſit jus præſtantiſſimum & univerſale*, (t) trudit aliam, & hanc quidem, quod ex Juris Romani oraculis decidendæ ſint controverſiæ Jurium reliquorum Publici Juris, (u) feudalis (v) atque Canonici. *Atque Jnrìs Rom. prærogativa.*

Non

(r) FRANTZ *de Laudem. c. 9. 10. ſq.* WURFFBEIN *de d ff. Jur. Civ. & Noric. claſſ. 1. membr. 2. §. 77.* TITIUS *Jurispr. Priv. L. c. c. 1. § 6.* ZÆSIUS *ad ff. Tit. uſuris n. 19.*

(s) STRUVIUS *Synt. J. F. c. 2. §. 10.* LUDEWIG *Jur. Clientel. Sect. II. p. 75. ſqq.*

(t) GIPHANIUS *in Juſtin. p. 54.* ALBERICUS GENTILIS *L. 1. de J. B & P.* JO. PHIL. SLEVOGT *progr. in Diſp.* JO. STRUNTZII *f. 3.*

(u) TABOR *de Metatis c. 1. n. 4.* LUD. HUGO *de Statu regionum German. c. 6.* GEO. ENGELBRECHT *de uſu J. R. in Jure Publ. §. 4. ſq.* Solide diſſentiunt SELDENUS *Mar. clauſ. L. 1. c. 24.* JOA. HAGEMEIER *de Aut. Jur. Civ. c. 3. § 8.* JO. WERLHOFF *de Uſu J R. in Controverſiis liberarum Gentium p. 15.* GEO. HENR. BRUCKNER *in Curioſis J. P. Tit. 6 ill. Dn. a* PONIKAU *de Condit. Statuum Imperii privata c. 1.* MICH. HENR. GRIBNER, *Vir excellentiſſimus, de Abuſu Juris Juſtin in I. P. c. 2. 3.* HENR. ERN KESTNER *Probl. 5.* D. FRID. GREGOR. LAUTENSACK *de inepta ratione decidendi controverſias J P. p. 14 ſqq.* *De J. R. abuſu in Jure Publico.*

(v) HENRICUS de BUNAU, *Eques Miſnenſies eruditiſſimus, in Exam. Diſſertat. Bucholtzii c. 1.*

(w) Non itaque eſt, ut miremur Romanizantes Doctores, quos orthodoxia adeo movit, ut non erubuerint cum *Cujacio* vocare jus Romanum ipſiſſimum Jus Naturæ (x) ac tantum non per Spiritum Sanctum in cala-

---

(w) CONR. RITTERSHUSIUS *Proleg. diff. Jur. Civ. & Can. p. 9.* STRAUCHIUS *de Orig. & Aut. Jur. Can. §. 38.*

Atque Jure Naturæ. (x) In quam ſententiam pariter concedere videntur *GROTIUS Ep. 132. p. 119. STRUVIUS S. J. C. Ex. 1. §. 60.* Illa vero, utut falſa, Jureconſultis tamen adeo impoſuit ut novas huic ſuperſtruxerint doctrinas, non minus inconcinnas. *Alii* cum *REINKINGIO* atque *VOGLERO* corpus Juris civilis ex Bibliis conſtituunt. *Alii* cum *GIESEBERTO*, *PETRO PITHOEO* atque *LICINIO RUFO* Romanas Leges cum Legibus Moſaicis atque Decalogo conferunt. *MENAGIUS Amœn. Juris c. 7. Cel. Dn. FABRICIUS Bibl. Lat. 4. c. 9. p. 811.* *Alii* iterum cum *GRAVINA Orat. 4.* Jus Romanum *imperantem rationem* appellant, illudque etiam Principibus, qui jus Romanum non receperunt, obtrudunt. *Alii* cum *NICOLAO VIGELIO* Imperatoribus Jura Romana exactiſſime commendant, niſi diſſolutam vellent rempublicam. *Denique* alii tantum tribuunt Juri Naturali in Romanorum Jure, ut cum *Gloſſatoribus* non verentur contendere, Spiritum Sanctum ſediſſe in ore compilatorum Juris Romani, uti olim in ore Apoſtolorum. *vide lit. ſequ. y.* Ex quibus *ad extremum* facile intelligitur, qui etiam recentiores Jureconſulti cum *ULR. ZASIO*, *WESEMBECIO* & vulgaribus Legum Conciliatoribus *EVERARDO BRONCHORSTIO*, *JO. WURMSERO*, *GIPHANIO*, *JAC. BRANDMULLERO*,

Concluſio 1.

Concluſio 2.

Concluſ. 3.

Concluſ. 4.

Concluſ. 5.

Concluſ. 6.

calamos compilatorum dictatum. (y) Accedit, quod plerique hujus ævi Jureconsulti, feudorum originem Ro-

---

LERO, *HUNNO* & reliquis scripserint: *Non dari in Jure Romano Antinomias*, quippe quæ exspectari non possunt a Viris, qui scripserunt *instinctu divino* atque afflatu, qui suppar est *apostolico*. Verum sufficiunt ad diruendum harum conclusionum fundamentum *de Jure Naturali Romano JACOBUS MÆSTERTIUS de LL. Rom. justitia c. 2. BERN. AUTUMNUS in Censura Gallica p. 31 SIM. a GROENWEGEN de LL. Abrogatis p. 100. PARDULPHUS PRATEUS in Jurisprud. media c. 6. Dn. JO GROENINGIUS, Vir celebris ac literatissimus, de nævis Corporis Juris §. 10.* Ut itaque sponte sua concidant atque corruant conclusiones de *Antinomiis non dubilibus* æque ac relique. *ANT. MERENDA L. 5. Cent. 1. c. 38. ANT. MATTHÆI diss. de Antin. §. 7. MULLER ad Struvium Ex. 1 §. 69.*

(y) Fidenter scribunt BALDUS & JASON *ad Edictum quod metus causa gestum erit:* Romanas leges, ut *naturalem rationem* omnibus imperare, & *Spiritum S.* Juris R. præcepta posuisse *in ore Prætorum*, adeo ut *Jus R. sit VOX DEI ab hominibus prolata.* Quæ doctrina omnibus sordet, qui non sunt obesæ naris. Præcipue cum injuria sit in Majestatem divinam, quæ odit Leges irrationales, iniquas, paganas & superstitiosas, quibus illa jura sœpius abundant. *Vide L. 3. ff. de Concub. L. 19. ff. § 4. de Minoribus, L. 24. pr. ff. ad L. Jul. L. 9. §. 2. ff. de R. D. L. 35. ff de Relig. & sumt. funerum.* Succurrunt adhuc duæ conclusiones ex eo- *Concl. 7.*
dem principio oriundæ. *Prima* est, quod nonnulli

Romanis adſcripſerint, (z) prætereaque hiſtoriarum juri-

---

cum ACCURSIO ſcribant: *Jus Romanum adeo abundare præceptis probitatis & pietatis, ut Cultores Theologiæ carere poſſint ſtudio divino, & Litterarum Studioſi ſuper ſedere queant vago atque ſuperfluo ſtudio Juris naturalis, cum utrumque lucuientiſſime bauriatur ex libris Jurium, auſpicis Juſtiniani confectis.* Fuit hæc ſententia decantati *Fanatici* CONRADI DIPPELII, quem ideo ad examen vocavit THOMASIUS *in fine Hiſtoriæ Juris Naturalis.* Si vero conjecturis locus eſt, JCtis forte præcipue impoſuit *definitio Jurisprudentiæ*, quæ multo quidem martyrio & varia arte communiter ſolet explicari. Sed his ſyrmatibus prorſus opus non eſt, cum, ſi quæ alia, certe primorum Juris R. capitum ſeu Titulorum argumenta, ſpeciatim hæc definitio, *ex Principiis Stoicorum* accipiant genuinam explicationem. Vocat itaque ULPIANUS Jurisprudentiam, *Rerum divinarum* h. e. principiorum, quæ metaphyſica audiunt, de DEO & mundo, & *humanarum* h. e. Principiorum Politicorum & moralium, *notitiam* h. e. præguſtum, prænotionem præparatoriam, *juſti atque injuſti ſcientiam* h e. Jurium civilium ipſorum conſummatam cognitionem. *Altera*

Concl. 8. *concluſio* autorem habet PFORTIAM CDDUM, qui virtute principii recitati aſſerit: *Ruſticos excuſari, quoties peccaverint ex ignorantia Juris ſtatutarii non vero ſi deliquerint ex ignorantia juris Romani.* Habuit enim hoc ſine dubio pro jure connato. Adde *Cl. HOFFMANNUM in Præcognitis Jurisprud Orat inaugur Pl. H. Cl. Dn GLAFEY* in den Grundſ. der Rechts-Gel. *c. l.*

(z) *Supra §. 7. lit. b.*

Juriumque Germanicorum ignari fuerint, vixerintque extra Germaniam destitutam adhuc Academiis, (a) apud Doctores Italicos. (b) Non potuit itaque non Jurisprudentia feudalis esse ævo glossatorum Humanistarumque (c) proletaria.

§. 18.

Quod vero *demum* Patriæ Jureconsulti in transversum egerint, derorserintque feudalia Instituta Germanici Imperii in sensus non solum peregrinos, (d) sed etiam præcipue Imperii & Provinciarum Leges, consuetudines, mores & observantias peculiares cum Longobardicis consuetudinibus vitiaverint confuderintque; hoc certe non solum contigit Jurisprudentiæ feudali, sed etiam civili. (e) Speciatim, ex quo Jus Longobardicum oras Germaniæ appulit, (f) tantus pruritus invasit occupavitque animos JCtorum, ut autoritate peregrini Juris provinciarum jura singularia vel expun-

Ratio Vtæ est Juris Longobardici cum Jure feudali Germanico confusio.

 xerint,

(a) Legendi hic sunt CONRINGIUS in *Antiquitatibus Academicis*, BULÆUS *in Histor. Acad. Parisiensis* ut & PASQUIERE *dans les recherches de la France.*

(b) LAUTENSACK *de Inepta Decid. rat. Controv. J. P. §. X. sqq.*

(c) De quibus fuse MELCHIOR ab OSSE *in Testam. §. 14. 15. & in Notis* THOMASIUS *p. 407. sq.*

(d) *Vide §. 5. h.*

(e) Uti dictum est *in Commentat. de distincta practica ratione in J. R. & G. §. 7. sqq.*

(f) Quod factum est privatim Seculo XII. publice vero Seculo XV. SCHILTERUS *de Investitura simult. c. 3. p. 531. Celeb.* STRUVIUS *Histor. Jur. p. 730. §. 28.*

xerint, vel certe hæc omnia uno loco cum inſtitutis peregrinis habuerint. (g) Quod tamen temere prorſus atque inconcinne factum eſt, cum utraque Jura diſtent ut æra lupinis, ut quadrata rotundis. (h) Sed nihilominus hujus generis lyra ultra Seculum oberrarunt Jureconſulti publici Juris privatique, cum hac ipſa ſectati ſint atque nacti auram Cæſaris & Principum, quorum intereſt, cum Imperii, tum Provinciarum Vaſallos adligare ad regulas & limites Jurisprudentiæ Longobardicæ, quæ neſcit naturam feudorum recognitorum. (i)

§. 19.

Quæ vitanda eſt in Jure F Imperii & Provinciarum Germaniæ.

Facile inde eſt judicatu, quid ſibi voluerit conſilium a NICOLAO VIGELIO Imperatori *Carolo VIto* atque *Principibus* ſuppeditatum, (k) ut inſtar ſacræ anchoræ, commendatiſſimum ſibi haberent *Jus Longobardicum*, ſi ſalvam vellent utrinque auroritatem. Cum vero hæc doctrina tories a Scriptoribus Regalium, SIXTINO, STAMLERO, EINSIDELIO, BRUCKMANNO atque CARPZOVIO repetita, provincialibus ordinibus viſa fuerit libertati patriæ Inimica; publicis literis de hac Jurium commixtio circa annos 1592.

&

(g) LUDEWIG *Jur. Clientel. præf. §. 7.*

(h) *Cel. Dn.* SPENER *Obſ. feud. II. n. 8. p. 142. Cel. Dn.* KRESSIUS *de jure ſummo p. 59.*

(i) ERICUS MAURITIUS *Coroll. 7. de Principiis J. P.* ALTESERRA *de Statu feud. pro moribus Galliæ c. 2. Doctiſſimus* D. GOEBELIUS *de Orig. Juris venandi §. 9. p. 16.*

(k) *Methodo Juris civilis p. 21.*

& 1630. conqueſti ſunt ordines Provinciales apud Saxones (l) atque Sileſios, (m) adeo ut noluerint amplius in cauſis clientelaribus locum dare actorum transmiſſioni ad Academicos, (n) a quibus exſpectari nihil potuit, niſi ſententia fallax & Longobardizans. Hactenus enim id egerant JCti, ut Jura Longobardica & Germanica vel in harmoniam redigerent vel confunderent invicem. (o) Quorſum primario collineat regula communis: *Quod Provincialia feudalia Jura ita explicanda ſint, ut minime lædant Jura Longobardica.*

(l) BESTIUS *de Pact. illuſtr. c. 2. §. 3.* Ipſas ordinum querelas ex MSS. Codice recitavit exhibuitque GIOVANNI *Germ. Princ. L. 3. c. 5. §. 10.* *Querele Sileſiorum & Saxonum.*

(m) SCHICKFUSIUS *de feudis Sileſiæ c. 1. n. 38.*

(n) Facit huc HERMANNI HOFFMANNI cenſura Advocatorum Mecklenburgenſium *in Lycurgo Germ. c. 4. n. 11.* ſed tenendum eſt, in Megapoli aliam omnino rationem ineundam eſſe in decidendis litibus civilibus atque feudalibus quam in locis, ubi ſpeciatim Juri Longobardico data non eſt vis deciſiva & Judicialis, & ubi feuda Provinciæ abhorrent ab indole feudorum beneficiatorum. COTHMANNUS *Vol. 1. Conſ. 27. 28.* CARPZOV. *ad L. Reg. c. 11. S. 13. n. 7.* Allubuit tamen nuper *Pomeraniæ JCto*, hoc loco abuti atque advocatis denuo inſultare præter rem & rationem. Lege THOMASIUM *de Circumſpectione in curanda tædioſ. proceſſus §. 3. 22. p. 35.* ENGELBRECHT *de fatis Jurispr. p. 12.* ANT. CHRIST. LUBBIUM *in Obſervationibus ad diſſertationem* NICOL. GVIL. DRESSELII *de Advoc. eorumque numero reſtringendo.* *Ilt & Mecklenburgenſium.*

(o) *Viteatur* MEVIUS *Comment. ad Jus Lubec. pr.*

(p) Quæ invertenda prorſus eſt ex adverſo, cum patriæ conſuetudines, Longobardicarum receptione ſint vetuſtiores, & receptio facta ſit in ſubſidium, non abrogatis Legibus domeſticis. (q) Cum itaque hæc confuſio, mater perturbationis, in cauſis beneficiariis earundemque deciſionibus officiat Dominis, Vaſallis & Reipublicæ, opus eſt, ut in rationes Longobardiæ & cuique Germaniæ regioni proprias, quantum aliæ atque aliæ diſtent invicem, ſigillatim inquiramus, &, cum plerumque publica feuda Imperii atque Provinciarum multo martyrio trahi ſoleant ad Longobardorum canones & normam, operam præcipue demus, ut luculenter conſtet, quam manifeſta inter indolem feudorum Latii atque Germanici Imperii intercedat differentia, & quanta vis atque utilitas demum reſideat (r) in ſolida atque ſobria Juris Longobardici ad Curias feudales Garmaniæ applicatione, æque ac in curata *cognitione practica differentiarum Juris feudalis communis*

(p) CARPZOV. *P. III. Deciſ. 295. n. 21.* PETR. STOCKMANN *Deciſ. Brab. Dec. 1. n. 4.* ZACH. HESSE *de uſu J. R. in Poruſſia Duc. §. 9. 10.*

(q) TERRIENUS *de Jur Civ. norma L. 1. c. 3.* KELLERUS *de Offic. Jur. Pol. c. 27. L. 1.* PUFENDORFF *Fecial. Europ. p. 843.*

(r) Quod uno ore confitentur curatiores feudalium jurium Scriptores FR. SCHENCKIUS, JO. FR. RHETIUS, JO. SCHILTERUS, HORNIUS, LUDEWIGIUS, JO. EHRENFR. ZSCHACKVITIUS, AD. STRUVIUS

munis atque Imperii & Provinciarum, quæ utramque in Jure Clientelari absolvunt paginam. (s)

§. 20.

Quodsi vero nunc recensitas rationes in hodierno ævo ad studium Juris feudalis applicare sategerimus; sponte sua nonnemini constabit de *necessitate studii clientelaris*. Non enim *prima* ratio *de penuria feudorum* (*) amplius occupabit locum, cum certum sit, quod, ubi ante trecennium (t) vix de unico feudo extiterit memoria, nunc tanta sit *feudorum ubertas*, ut vix bona supersint, quæ perstiterint libera a nexu feudali. (u) Quidni itaque tanta rerum feudalium multitudo hodiernos JCtos excitaret ad dandam huic clientelari negotio sollicitiorem operam atque industriam. (v) Interest

Cessant vero hodie hæ rationes & constat de Necessitate Studii Juris feudalis.

(s) Dn. D. VAL. JO. BESELIN *J. C. de Patria Academia, Curia atque Republica Litteraria longe meritissimus diss. de Reluitione F oppignorati præf.* JO. ARN. CORVINUS *J. F Aphor. 45.* THULEMARIUS *Syst. J. F c. 1.* PAUL. FR. ROMANUS *de Feudis cap. 12.*

(*) § *6. sqq b.*

(t) Pertinet huc testimonium BESOLDI qui ex GEMMINGIO *in Thesauro Pract. voce* Reichs-Stand *lit. k. n. 38.* afferit, quod versus Rhenum & in Franconia ante duo secula splendidissimarum familiarum ditiones fuerint allodiales adhuc, sed post tempora *Rudolphi I.* jam omnes commutatæ in feuda.

Prædia feudalia hodie sunt frequentiora.

(u) RHETIUS *ad J. F. l. p. 46.* HENR. BOCERUS *de natura feud.* §. 2. AH. FRITSCHIUS *de feudo solari* §. 1.

(v) ANDR. MYLIUS *de feudo in pecunia consist. p. 3.* ARNOLD. KRUPP *de feudo pignorat. c. 2.*

tereſt enim illorum, cum ubique reperiantur feuda, didiciſſe *hanc partem Jurisprudentiæ* ac *ad beneficiaria Jura* animos accinxiſſe. (w) Expedita ſemper manet ratio, cum non ſolum noſtro ævo ſinguli Principatus nexum habeant clientelarem, ſed omnia fere prædia, omnes etiam fundi & univerſa fere Germania evaſerit beneficiatia, ut dici mereatur præ aliis *Regnum clientelare* das Lehn-Reich. (x)

§. 21.

Conſtat de utilitate juris feudalis, cum verſetur in argumentis.

Deinde *ſecunda* (y) etiam ratio ſua nunc non amplius pollet auctoritate, cum in ſingulis provinciis JCti nunc lirent ſtudio hiſtoriarum. (z) Receſſimus item a ſuperſtitione majorum, qui regnum quæſiverunt in floſculis Ciceronis & ſcriniis ſolius Juris Romani, (a) quid? quod proinde abhorreamus a Jurium diverſorum

---

(w) HERM. RICHARDUS POHLMANN *de feudo franco* §. 6. CAROLUS a KIRCHBERG *de F. ex pacto & provid. p. 12.*

(x) LUDEWIG *Tr. Clientel. c. 1.* §. 2. JO. WURMSERUS *de F. conceſſione* §. 7.

(y) *vide* §. 14. *b.*

(z) Videantur Dn. SPENERVS *J. P. T. 1. p. 62.* §. *12. p. 70.* §. *17* De piis deſideriis in conſcribenda hiſtoria imperii, ſpeciatim quoad argementa feudalia legatur Dn. ZSCHACKVITZII Vorbericht von ſeiner vorhabenden teutſchen Reichs- und *Univerſal-Hiſtorie.*

(a) In quod adeo religioſe Humaniſtarum nonnulli jurarunt, ut piaculo ſibi duxerint legere monumenta barbara atque hiulca Germanorum, quin ipſas ſacras

Lit-

rum mixtura (b) & incongrua applicatione, adeo ut propterea neque Juris feudalis ſtudio obſtare diutius poſſint ratio *tertia* (c) atque *ultima*. (d) Et quis eſt, qui ex argumentis cum *momentoſis* tum *quæſtuoſis* hujus ſtudii non intellexerit, quam *neceſſarium* illud ſit atque *proficuum*? Primo cnim cauſæ *feudales* majoris longe ſunt momenti, quam res *allodiales civiles*, quæ vel in ancipitis fortunæ *nominibus* verſantur, vel in *crepun-* *Momentoſis.*

G

Literas, ne puro, quem in deliciis habuerunt, ſermoni latino maculas inſpergerent. De quo furore critico teſtimoniorum inſtar ſunt Scripta CASP. SCIOPPII *ſive* GROSIPPII, GVIL. BUDDÆI, LAURENTII VALLÆ, CAR. ANDR. DUCKERI, JACOBI CAPELLI, KIRCHMAIERI, CELLARII & SCHURTZFLEISCHII.

(b) Quam pariter horrent JCti regnorum exterorum, *Hiſpaniæ*, *Angliæ*, *Poloniæ* atque *Sueciæ*. SVAREZIUS *L. 3. de Leg. hum §. 8. n. 4.* DUCKIUS *L. 2. c. 3. §. 5.* STIERNHOECKIUS *L. 2. c. 14. §. 7.* Etenim non ignorant, commixtionem jurium eſſe peſtem Reipublicæ, cum praxis doceat, quanta damna, quanta Jurium ambiguitas redundent atque oriunda ſint ex illa in respublicas. *Cives* jure incerto fallunt atque falluntur, *judicibus* via paratur ad illudendum partibus ſub ænigmatibus & larvis jurium variorum atque ſententiarum communium. *Cauſarum Patroni* vero lites nectunt, fingunt ac retrahunt, *ut exitus ante non videatur, quam nummis & juribus careant litigantes. Perill. Dn. a* LUDEWIG *de feud. Luſat. Proœm. §. 2.* *Jurium commixtio eſt peſtis Reip.*

(c) *Vide §. 16. b.*

(d) *§. 18. b.*

pundiis, vel in *ædificiis*, ac villis rerum vacuis, vel in *agrorum aliquot jugeribus*, cenſuum ac tributorum onere ita exhauſtis, ut vix aliud poſſeſſori relinquant, quam operas & ſervitutem. At vero in cauſis feudalibus agitur de cardine reipublicæ, de fundis clientelaribus maxime momentoſis, (e) quin & de nexu Imperantium & Parentium. (f) Deinde etiam *argumenta feudalia* ſunt *fructuoſa*, (g) & propter lucrum & pinguiorem quæſtum præſtantiora civilibus cauſis privatorum, cum unica quandoque feudalis controverſia de felonia, uberiora compendia promittat, quam centum aliæ in curiis Jurium civilium. Jam vero, cum in tanta rerum feudalium multitudine lites forenſes hujus argumenti ſint frequentes atque ampliſſimæ, quis quæſo Studioſos, Doctores, Advocatos & Judices non incuſaverit intolerabilis negligentiæ, ſi proceſſualem & quæſtuoſam Jurisprudentiæ ſparſam nec limatiori cultura perpolirent, nec ab ærugine ac tineis Longobardicis unitis viribus vindicarent?

& quæſtuoſis.

§. 22.

(e) JO. RUDINGER *Quæſt. feud. Qu. 2.* GODOFR. SVEVUS *Exerc. feud. ult.* GEO. ÆGID. von SICKENHAUSEN *Obſerv. feud. Pract. O. 1.*

(f) JO. ITTER *de feud. Imperii p. 7.* ERASMUS a CHOCKIER *de Advocat. feudal. p. 15.*

(g) JASON *in Prælud. feud. p. 194.* & ALBERICUS *de* ROSATA *in Rep. Jur. Can. p. 151.* Seculi decimi quarti & quinti Scriptores ita: *Materia feudorum ſubtilis eſt & LUCROSA, maxime in partibus Pedemontanis & Germaniæ, in quibus oriuntur arduæ quæſtiones inter Reges, Barones & Prælatos, cum ibi ſint maxima feuda civitatum, oppidorum & Jurisdictionum.*

§. 22.

Equidem notæ ſunt in vulgus querelæ feudiſtarum de perturbato atque ambiguo Jurisprudentiæ feudalis uſu; (h) verum ſua quodque clientelare argumentum gaudebit luce, ſi in rationes Juris Longobardici atque Germanici inquiſiverimus ſigillatim. Adeo, ut ſuperflua omnino videantur conſilia illorum, qui ad evitandas Juris feudalis difficultates nunc in *Codicibus Legum abrogatarum* (i) nunc *in Jurium collationibus*, (k) in *opinionibus communibus*, (l) *in praxeos ac theoriæ di-*

Uſus Juris Longobardici in Germania ex Hiſtoria Receptionis definiendus eſt.

(h) CYPRIANUS REGNERUS *Cenſura in Conſuetud. feud. c. 5.* CASP. BITSCHIUS *Comment. J. F. p. 30.* MARIUS GIURBA *in Repetitionibus de Succeſſ. feudorum f. 56.* MICHAEL ab AGUIRRE *in reſponſo pro Succeſſione Portugalliæ f. 6.*

(i) Nominandi hic ſunt SIM. a LOEVEN, GROENWEGEN, FREIGIUS, THOLOSANUS, GRIBALDUS, LORIOTTUS, FELDENUS. Recentiores ſunt LEIBNITIUS, FREIBERGIUS & FR. BURCHARDUS *de novo Codice Jurium conficiendo.*

(k) KULPISIUS *ad Monzamb. p. 125. in f.* GEO. PAUL. HOENN *Conſil. de Abbrev. Proceſſu p. 11.*

(l) GRÆVEUS *Concl. 154.* VULTEJUS *L. 1. de feud. c. 10. n. 63.* MASCARD *Concl. 1138. n. 11.* Verum, quam fragile hoc ſit conſilium, atque ſubinde quam fragilis ipſa ſententia communis, rationibus & exemplis edocuerunt MICHAEL GRASSIS *JCtus & Cancellarius Mecklenburgicus, de Recept. Sentent. §. legitima qu. 2. n. 6.* THOMINGIUS, *JCtus Mecklenburgicus, Deciſ. 20. n. 23. Dec. 38. n. 24.* FICHARD *L. 1. Conſil. 6.* KLEINSCHMID *de Præcogn. Jur. Tract. 4. S. 7. n. 42.*

ſcriminibus, (m) & denique in *curialibus deciſionibus* (n) firmum ſe inveniſſe talum exiſtimaverunt. Ut itaque genuinus uſus Juris Longobardici in foris feudalibus Germaniæ pateat luculenter, ex hiſtoria receptionis ejusdem indoles atque autoritas ſummatim eſt repetenda.

§. 23.

De qua conſtabit diſtincte atque curate, ſi dictum fuerit 1) de origine Juris Feudalis Germanici.

Diſtinctius hoc fieri non poterit, quam niſi me omnia fallant, auxilio primorum capitum Hiſtoriæ (o) utriusque Juris feudalis, Germanici & Longobardici. Diximus ſupra, (p) Francos primos fuiſſe autores feudorum; igitur hic ultro conficitur, ipſos, non Longobardos, (q) eſſe primos autores Juris feudalis

---

(m) OLDENDORP *de Jur. & æquit. c. 3. p. 22.* HUBERUS *Auſpic. domeſt. Orat. 6. p. 218.* LEIBNITZ *de ratione Corporis Juris reconcinnandi* §. 72 73. CHRIST. JO. CONR. ENGELBRECHT *Exam. b. diſtinct. vulgaris p 8. ſqq* PVUCKMANNVS *P. 1. Conſ. 15. n. 32.*

(n) COCCEJVS *de eo quod juſtum eſt in dubio S. 6. p. 38.* MENOCHIVS *de recup. poſſeſſ. remed. 15. n 297.* AFFLICTIS *Deciſ. 45.* FRAGOSIVS *de Rep P. 1. L 4. diſp. 10.* §. 3. FISTORIVS *P. 3. qu. 40. n. 25.*

(o) Hæc enim in omnibus diſciplinis clavis eſt doctrinarum fundamentalium. VLR. HVBERVS *Inſtit. Hiſtor. Civ Sp. inf.* SCHVLTINGIVS *V. Cl. Orat. de Jurispr. hiſtor p. 810. in Jurispr. ejusdem Antejuſtinianea.*

(p) §. 8. *lit. l.*

Franci ſunt autores Juris feudalis in Germania.

(q) Qui Italiam non attigerunt ante *annum* 583. adeoque ante Francos feudorum extiterunt neſcii. Sponte ſua conſequitur, commentitium eſſe, quod fingunt alii,

dalis, quod quidem ceu jus rerum non extitit ante feuda, ſed tamen ſtatim res inſecutum eſt, etſi non neceſſe ſit, inſimul atque illico Jura feudalia fuiſſe ſcripta. (r) Primi Juris feudalis Germanici autores ſunt *Reges Francorum*, quorum *Capitularia* (s) *atque Conſtitutiones de beneficiis* in manibus verſantur tantum non omnium. Adauxerunt has leges Imperatores Teutonici (t) *Conradus II. Henricus III. Lotharius III. Fridericus I.* cujus ævo Privatus autor, quem ex MSS. ediderunt DUARENUS & THOMASIUS, (u) Jus feudale Germanicum methodo compendiaria colligere ſtuduit, ſed ſuamet ſaltem autoritate. Prodiit deinde *Jus feu-*

---

alii, illos non quidem autores feudorum, ſed nihilominus eſſe autores Juris feudalis. THOMASIVS *Sel. feud. §. 2. 3. 24. 35. 39.* CRAGIVS *L. 1. dieges. 9. ſupra §. lit.*

(r) *ALTESERRA de Orig. & ſtatu feud. c. 1. p. 5.*

(s) Quæ edita ſunt a *BEATO RHENANO* & nitidiſſime a *STEPHANO PALUZIO*, cui hoc munus *Archiepiſcopus PETRUS de MARCA* per tabulas ſupremæ voluntatis impoſuerat.

(t) De quibus *GOLDASTUS in Conſtitutionibus atque Conſuetud. Germaniæ.*

(u) *Ille in Commentario ad Conſuetudinet feudales.* Hic *in Selectis feudalibus p. 97.* ſub nomine *auctoris veteris de beneficiis.* *FREHERVS* primus eſt, qui ipſius mentionem fecit movitque ſimul feudiſtis ſalivam. Haberur idem autor in *Corpore J. G. edito a JO. STEPH. BURGERMEISTERO p. 640. Aade §. b.* *De veteri autore de Beneficiis.*

dale Germaniæ Saxonicum (v) cura, ut fama fert, *Epkonis Repkovii*, (w) qui pariter in *Svevia* excitavit JCtos, ut luci exposuerini *Jus feudale Allemannicum.* (x) Præcipue *Seculo XII.* & sequentibus Principes in Germania in causis feudalibus uti cœperunt (y) collectis peculiaribus ac propriis regionum observantiis & consuetudinibus, adeo ut e re esse putaverint, cum in civilibus, tum in feudalibus promulgare ordinariones provinciales. (z) Quamvis itaque in primis Juris feudalis Germanici Legibus superstint argumenta, quæ hodie-

(v) *GRYPHIANDER de Weichbild. Sax. c. 50. n. 5. CYRIACUS SPANGENBERG Chron. Sax. c. 247.* Editio *SCHILTERI* non Glossata præferenda tamen est editioni *CHRIST. ZOBELII.* Adde *WERLHOFIUM Spec. 2. juris Germ. c. 2. §. 175. LAMBECIUM Bibl. Vind. L. 2. c. 8. p. 831.*

De Speculo Saxonico. (w) *PETR. HEIGIUS Quæst. 8. n. 58. GOLDASTIUS in Rubr. Spec. Sax. p. 126. SCHILTER Ex. 23. th. 63.* oppido vero falsi sunt, qui *Carolum M.* speculi faciunt autorem. Lege *LEUBERUM de Stapula Sax. num. 1318. GRANTZIUS L. 2. Saxon. c. 21.*

Et Svevico. (x) Autor vulgo habetur *Comes de Grimmenstein*, sed traditio hæc *GOLDASTI* est *fidei subleste.* Illud certum est, hunc Juris Codicem esse Saxonico recentiorem. *BAYERUS Pos. ad ff. L. Tit. 2. n. 373. LYSERUS Collat. juris Sax. cum Rom. §. 17. 18. TOLNER c. 4. Hist. Pal. p. 118.* Editio *SCHILTERIANA in Codice Juris Allemannici* præstat editionibus *HUPFUFFII, MEISNERI & GOLDASTI.*

(y) Cum cœperint pededentim ipsa feuda. *Vide §. 12. b.*

(z) *CONRING de O. I. G. c. 27. p. 160. Exerc. de Judic. Germ. §. 85. HERTIUS T. 2. Op. p. 440,*

hodieque in foris Germaniæ uſum obtinent, (a) indubie tamen pleræque obliteratæ (b) ſunt atque mutatæ legibus recentioribus. Ipſum vero Jus Saxonicum apud Saxones (c) uſum ſuum ſaltim ſuſtinet in argumentis, in quibus illi per Leges provinciales recentiores

---

(a) Faciunt huc rationes *Kulpiſianæ* atque *Thomaſianæ* in *SINCERI Diſputatione epiſtolari* §. 22. 25. *ſqq.*

(b) *HETDELMANNUS in Diatriba de uſu Juris Romani Legumque Germ. autoritate præſenti* §. 16. *Exc. GRIBNERUS de Jure incerto ex dubia Jurium autoritate oriundo* §. 13. *Exc. Dn. HOFFMANNVS in Conject. Politicis de Origine Legum German. p.* 178. *ſq.* Quodſi enim verum fateri liceat, pauciſſimæ veterum legum Germanicarum, quas collegerunt *ZASIUS*, *SICHARDUS*, *HEROLDUS*, *LINDENBROGIUS*, *PITHOEUS* atque *GOLDASTUS*, quadrant indoli Reipublicæ hodiernæ. Mutatus eſt ſtatus publicus, mutatus Judiciorum ordo, mutata denique incolarum vivendi ratio. Collineant huc nonnullæ obſervationes *Kilonienſis Profeſſoris & Conſiliarii HARPRECHTII de non uſu ſpeculorum*, quæ tamen cum ſalis grano ſunt accipiendæ. Neque diſſentiunt *Cel. TITIVS Jur. Priv. c. 3. §. 54. GOLDASTVS in T. II. Conſtit. Imp. præf.* *De uſu Veterum Legum Germanicarum.*

(c) Habet tamen & ſuam ex receptione auctoritatem in *Luſatia. LEUBERUS disq. Stap. Sax. n.* 1342. in *Sileſia. SCHIFORDEGHERUS ad Anton. Fabrum L. I. Tr.* 30. *p.* 254. In *Bobemia. MARTINI Commentar. Ordin. Jud. Sax. præf n.* 69. In *Poruſſia. HARTKNOCH* Alt und Neues Preuſſen. *P.* 2. *c.* 7. *p.* 546. In *Ducatu Anhaltino. HORNIUS Jur. feud. c.* 1. §. 27. In *Holſatia. WERLHOFF Spec.* *De autoritate Juris Saxonici in ſingulis Provincits Germania.*

res non fuit derogatum. (d) Adeoque opus eſt in ſingulis provinciis cognitione atque lectione particularium ordinationum feudalium, quæ pro diverſitate Provinciarum variant, & nunc Longobardizant, nunc vero Patriæ circulos non egrediuntur.

§. 24.

Spec. Iur. Germ. II. p. 187. In nonnullis vero Provinciis in cauſis plerisque abiit in deſuetudinem, uti in *Marchia. RHETIUS Comm. I. F. proœm. n. 51.* In *Principatu Halberſtadienſi. LYNCKERUS Deciſ. 1264.* In *Ducatu Bremenſi. MEVIUS P. 7. Dec. 255.* In *Weſtphalia, KLOCK. T. 4. Conſ. 37. n. 27.* In *Haſſia. LIMNÆUS ad A. B. c. 5. §. 2. Obſ. 5.* In aliis tamen, uti fertur, prorſus evanuit fuitque a Superioribus abrogatum, prout in *Megapoli. TORNOVIUS de feud. Meckl. L. 1. c. 2. §. 16. pag. 155.* In *terris Brunſvicenſibus & Lüneburgicis. ENGELBRECHT de decidendi Iuris fontibus in Brunſv. §. 16.* Denique in *Pomerania. CHEMNITIUS, Cancellarius Pomeraniæ, in Conſilio inter Meviana 45. n. 184. 165. COTHMANNUS Vol. III. Reſp. 35. n. 59. Doctiſſ. Dn. GERDESIVS in diſſ. Anniverſ. de norma Judic. Controverſias feud. &c. p. 26.* Verum illud addendum eſt, de abrogatione nondum poſtare publica documenta, quin potius conſuetudinum ex Jure Saxonico manifeſtiſſima veſtigia, æque ac hujus juris cum Jure Lubecenſi argumenta harmoniaca ſatis evincere, communi ſententiæ non abſolute prorſus eſſe ſubſcribendum. Binis verbis præterea repetendum eſt ex hiſtoria, ſub Saxonum notione veniſſe olim complexum Germanorum ſeptentrionalium inferioris atque ſuperioris

Quas gentes olim comprehenderit Saxonia?

Saxoniæ,

§. 24.

Jus Longobardicum Feudale indiſtinctum (e) ſolis dictum datumque eſt Longobardis, qui ſub Alboino

---

Saxoniæ, tum & univerſam Germaniam diviſam fuiſſe in *Saxoniam* & *Franciam* ſive *Allemanniam*, ut itaque vel ex ſola hac obſervatione indoles Juris *Saxonici* atque *Suevici*, non ſecus ac uterque *Vicariatus Imperii Germanici* lumen accipiat. WITECHINDUS *Annal. L. 1. p. 634* CONRADUS URSPERGENSIS *ad a. 912.* FRISINGENSIS *L. 6. Chron. c. 15.* PARÆUS *Hiſt. Pal. 510.* FREHER *in Notis ad P. de* ANDLO *L. 2. c. 10.* THOMASIUS *Sel. feud. p. 88. lit. y. p. 91. §. 70.*

(d) RAUCHBAR *P. 1. qu. 38. n. 28. Excell. Dn.* SCHREITERVS *Diſſ. de Orig. Jur. Sax. Poſ. 27. Cl. Dn.* LUNIG R. A. *P. ſp. Contin. II. p. 781.* Diſtinguendum tamen eſt a *Jure Saxonico communi* Jus Saxonicum electorale, quod obtinet tantum in terris Lineæ Albertinæ. HORNIUS *Jurispr. feud. c. 1. §. 33.*

(e) Quod dici meretur adverſus VULTEJUM, qui *L. 1. c. 1. n. 5.* diſtinxit *inter quis feudale conſtans vel ex reſcriptis Imperatorum Germanorum*, vel *ex conſuetudinibus Longobardicis.* Priori caſu omnes in Imperio viventes illo Jure obligari aſſerit, ſecus vero poſteriori. At neutro caſu obligantur Germani, quos quidem utroque caſu *receptio*, ſed minime *virtus Legislatoria* obligavit. Scriptæ enim ſint Imperatorum Leges intuiti Longobardiæ, tantum abeſt ut Germa-

Jus Longobardicum latum eſt univerſim Italis.

II. De hiſtoria Juris feudalis Longobardici ſub Regibus Italorum.

boino Rege occupata Italia (f) primum vectigalia poſſeſſoribus prædiorum indixerunt, feudorumque deinceps rationes ſibi commendatiſſimas habuerunt, ut militibus atque ſubditis Italis beneficia indulſerint præſcripſerintque iisdem leges feudales, ſtatuti Italico accommodatas. (g) Primus, qui Leges Longobardicas in ſcripturam conjecit eſt *Rex Rotharius* (h) quem ſecuti ſunt *Grimoaldus*, *Luitprandus*, *Aiſtulphus*, (i) atque devicto Rege *Deſiderio*, *Carolus* M. & Succeſſores. (k) Horum capitula collegiſſe fertur *Petrus Caſſi-*

---

nos reſpexerint, ut potius Imperatores in Conſtitutionibus, quas Codex feudalis exhibet, Germanos neque obligare *voluerint*, neque *potuerint*. Non *primum*, quia Leges direrunt Longobardis. *2. F. 54.* Non *alterum*, quia Leges ferre in Germania non Imperatoris eſt, ſed Imperatoris & Ordinum Imperii ſimul. TITIUS *J. F. G. c. 3. §. 16.* STRAUCHIUS *diſſ. Jur. Publ. 4. §. 14.* HYPOLITUS a LAPIDE *de Rat. ſtatus J. G. P. 1. c. 6. S. 2.* PAURMEISTERUS *L. 2. de Jurisd. c. 2.*

(f) CONRINGIUS *de Orig. Jur. Germ. c. 20. p. 110.*

(g) THOMASIUS *in Sel. feud. p. 86. §. 64.*

(h) Circa *annum 637.* PAULUS DIACONUS *de Geſtis Longobardorum L. 2. c. 5. L. 4. c. 44.* GAUDENTIUS MERULA *Antiquit. Medial. in f.*

(i) SIGONIUS *de regno Ital. L. 2. p. 39. 46. L. 3. p. 58.* BERNH. SACCUS *Hiſt. Ticin. L. 9. c. 5.*

(k) Vir *illuſtris* CHRIST. GODOFR. HOFFMANN *de Orig. & Nat. Legum Germ. Sect. 4. p. 72.* BALVZIUS *Capit. T. 1. p. 327.*

Cassinensis. (l) & enata est ex his edictis Cæsareis tripartita illa *Lex Longobardica*, ad quam commentatus est SICULUS CAROLUS COTTA. (m) Usi sunt Longobardi his constitutionibus observantissime, (n) sed subiit mirari, illorum prudentiores non studuisse illas redigere in methodum ac ordinem. Post *Philibertum Episcopum* demum (o) *Consules Mediolanenses*, GERHARDUS NIGER atque OBERTUS de ORTO, ex Longobardorum Regum edictis, ex constitutionibus Carolinorum & Cæsarum Germanicorum, pariter ac ex rerum judicatarum seu morum autoritate, Prudentiorum responsis atque Juris Romani capitibus, (p) sub *Friderico Ænobarbo* rerum feu-

(l) LOTHARIUS *in Epistola ad Guibaldum Abbatem in Chron. Cassin. L. 4. c. 125.*

(m) Et denuo ANDR. de BARUTO, NIC. BOERIVS, & JO. BABT. NONNA. Eandem Legem inseruit GOLDASTUS *Collectioni Legum & Consuetudinum* æque ac LINDENBROGIVS *Codici LL. antiquarum p. 503.*

(n) KULPISIUS *de LL. Germ. veterum usu* §. 10. CONRING. *de O. I. G. c. 22.*

(o) Qui ineunte Seculo XI. scripsit *de forma fidelitatis* GVIL. CAVE *Hist. Script. Eccles. p. 418.*

(p) Licet enim, dum Aistulphus Longobardorum Rex, Seculo octavo Græcis ejectis finem imponeret Exarchatui, Leges Romanæ apud Longobardos sensim defecerint, patet tamen ex ipsis Legibus Longobardicis usum Juris Romani prorsus haud evanuisse. *An Longobardi nullis usi fuerint legibus Romanis.*

HIER.

dalium Conſtitutiones compilare aggreſſi ſunt, privata licet autoritate. (q)

§. 25.

De Hiſtoria J. F. L. ſub Germanorum Imperatoribus.

Innotuit nunc aliquantum Jus Longobardicum in Germania, cum Fridericus I. Imperator (r) ipſius Juris maxumus extiterit Præco atque Promotor. Alter ejusdem nominis Cæſar eandem viam inceſſit, (s) ac ſub ejus regimine HUGOLINUS, *JCtus Bononienſis* ex compilatione conſulum atque conſuetudinibus in Italia ipſa variantibus ſelectum fecit, addiditque *Conradi III.* & *Fridericorum* conſtitutiones, (t) ut iraque huic demum debeamus Feudorum libros, quos Corpori Juris hodieque habemus adnexos. Opera atque ſtudio deinde JO. ARDIZONIS & JACOBI ALVAROTTI acceſſerunt poſt *Titulum LVIII. capitula*

HIER. RUBEUS *Hiſt. Ravennat. L. 4. p. 131.* & *Litteratiſſimus Dn.* BURCH. GOTH. STRUVIUS *Hiſtor. Jur. Rom. cap. 5. §. 6. xxxx.*

(q) OTTO FRISINGENSIS *L. 4. c. 13.*

(r) Qui ipſum Daniæ Regem Canutum anno 1152. adduxit, ut regnum Daniæ in manus Regis ſub nexu feudali refudaret. Diploma eſt apud SCHATENIUM *Annal. Paderb. T. I. p. 737.* LUDEWIGIUM *Reliqu. MSS. T. II. n. 11.*

(s) ENGELHUSIUS *Chron. p. 1115.* PAND. COLLENUTIUS *Hiſt. Neap. L. 4. p. 183.*

(t) PANCIROLLUS *de claris LL. interpret. L. 2. 6. 35.*

pitula extraordinaria, (u) quibus denique agglutinatæ sunt *Constitutiones extravagantes* (v) atque *feudales glossæ*. (w) Cum vero multa in his collectionibus male reperirentur ordinata, (x) cura sua inclarescere sategit *Antonius Mincuccius de Prato veteri*, (y) qui usus feudorum in sex libros digessit dedicavitque illud epitomen Juris feudalis *Sigismundo & Friderico* V. (z) qui tamen secus sentientes ac *Justinianus* (a) ipsius voto non assurrexerunt, æstimaveruntque libel-

 lum

(u) Quæ a JAC. CUJACIO restituta quidem sed destituta sunt usu pragmatico. STRUVIUS *S. J. F. c. 1. aph.* 7. FINCKELTHUS. *Disp. Controv. 16.*

(v) Quarum Glossator est BARTOLUS. HORNIUS *J. F. c. 1. §. 34.*

(w) Et quidem BULGARI, PYLEI, VGOLINI VINCENTII præcipue vero JAC. COLUMBINI & ARDIZONIS, PANCIROLLUS *Thes. var. Lect. L. c. 90.*

(x) ANT. MONACHUS *de feud. interpret. c. 3. §. 43.*

(y) Quem avide diutius JCti, HOTTOMANNUS præcipue & CONRAD. RITTERSHUSIUS exspectaverant, donec sitim illorum satis restinxerint. GREGORIUS HOLOANDER & JO. SCHILTERUS Conferatur MAURITIUS *de Libris Jur. Comm. §. 25.* & HERTIUS *in præfatione Opusculis Mauritii præmissa.*

(z) COCCEJUS *Hypomnem. J. F. Tit. 10. §. 9.*

(a) Qui famæ suæ consulere putavit, si TRIBONIANI emblemata atque collectiones Imperiali suo nomine tueretur ac promulgaret.

lum imperiali autoritate indignum. (b) Idem fatum contigit BARTHOLOMÆO BARATERIO (c) ut & JACOBO CUJACIO, (d) qui feudorum textus in ordinem quidem coegerunt, auxerunt fragmenta feudalia illuſtrarunt, ſed peculiari auctoritate, uſu publico non adprobata. (e)

§. 26.

Ipſa receptio Juris Longob. facta eſt Pribatim a Jureconſultis Sec. XII. XIII. XIV.

Paulo facilius nunc fieri poterit disquiſitio *de receptione Juris feudalis Longobardici ejusdemque indole atque autoritate.* Principio enim manifeſtum eſt, pro Italis ſaltim conſcriptos fuiſſe Libros feudales, non pro Germanis. (f) *Deinde* conſequitur, quæſtionem noſtram non confundendam eſſe cum *quæſtione de receptione Juris Longobardici apud Italos*. quos illud jure origi-

---

(b) JO. FR. RHETIUS *Proœm. Conſuet. feud. n. 19.* HORNIUS *c. 1. §. 28. 29.* LUDEWIG *Opuſc. T. II. p. 1002. lit. ii.* Diſſentiunt GOLDASTUS *Præf. T. 1. Statutorum & Reſcript. Imper.* CUSPINIANUS *Hiſt. Frid. III. p. 411.*

(c) Cujus librum feudorum reformatum primus edidit NICOLAUS RIGALTIUS.

(d) ALBERICUS GENTILIS *de Libris Juris Civil. c. 9.*

Cur variæ J. E. Collectiones non uſu fuerint approbata?

(e) Rationem adfert SCHILTERUS *Præf. ad Mint. §. 15.* & hanc quidem, quod JCti auctoritati & gloſſis Juris feudalis communis adeo ſint adſveti, ut novos libros ſuperinducere, eſſet confundere gloſſam Juris communis.

(f) §. 24. *lit. e.*

orginario ac legislatorio ſive authentica obligavit auctoritate. In Germania hoc Jus vim atque virtutem ſuam ſortitum eſt *ex receptione*. & hæc quidem vel eſt *privata ſive Scholaſtica*, vel *publica ſive curialis*. *Privata* receptio facta eſt a JCtis Seculo duodecimo ſub Lothario (g) atque Fridericis, (h) & quidem duplici occaſione. *Prima* fuit decantatisſima illa conſuetudo Litteratorum in Germania, qui cum Patriam ſalutarent Academiis adhuc deſtitutam, fama & admiratione Juris Romani commoti ſe receperunt ad Banoniam atque Scholas Italiæ, in quibus ſe mancipaverunt gloſſatoribus, qui Jus Romanum atque Longobardicum, præcique *Libros Mincuccii* explicuerunt multo applauſu (i) Friderici primi ac Succeſſorum.

Jam

(g) Hujus ævo tamen abſtinuerunt JCti adhuc feudalia Jura peregrina applicare ad Principum regalia & territoria. *Perill. Dn. a* LUDEWIG *Comment. A. B. Tit. 29. §. 1. p. 978.*

(h) Frequens nunc apud Germanos invaluit formula: **Nach Lehn-Recht.** Diploma habet BROWERUS *L. 3. c. 13. p. 266. a 1160*, quo Abbas Fuldenſis conqueritur, *Vaſallos ejus plus ſibi nunc juris arrogare in fundis, quam moribus illis olim fuerit permiſſum, idque propterea, quod autoritate novi juris, quod Lehnrecht nominent, ſe tuerentur.* Aliud exhibuit TOLNERUS *Cod. dipl. n. 80. de anno 1219.* *De formula: Nach Lehn-Rech*

(i) In id enim defixerat *Fridericus* ſollicite animum, quo collapſam in Italia regiam autoritatem reſtauraret; *Cur Germani vocati fuerint ad Academias Italia?*

Jam vero, ſimulac Germani ex Italia (k) in Germaniam

---

ret denuo atque in integrum reſtitueret. Optime ad palatum erant floſculi Juris Romani, qui multoties Imperatori *mundi dominium* vindicant. Opus itaque fuit ut Imperator gloſſatoribus blandiretur, quod & cum laude præſtitit in *Campis Roncaliis*, quibus a. 1158. Scholaribus indulſit in Authentica *Habita C.* tot Academica privilegia, quæ vero hodie, quicquid etiam dixerit REBUFFUS, ſunt otioſa, cum *Scholares* nunc commode in Patria ſtudiis incumbant, nec ſe committant amplius calamitati itineris ad Scholas Italorum. LUD. BEBENBURG *de zelo vet. German. cap. 3.* BULÆUS *Hiſt. Acad. Paris. T. 2. p. 278.* MIDDENDORPIUS *L. 4. p. 11.*

De Doctoribus Italicis atq. Scholarium numero.

(k) Quæ abundabat Doctoribus Juris Longobardici atque Romani. Commentitium enim eſt aſſertum, *Lotharium* Juris Romani auctoritate extinxiſſe in Italia Leges Longobardicas. *Vide* BALDUINUM *in Prolegomenis Commentar. ad Inſtitutiones.* VAL. GVIL. FöRSTERUM *Hiſt. Jur. Civ. L. 3. c. 6.* CHR. AD. RUPERTUM *ad Beſoldi Synopſin. p. 561.* GEOR. CALIXT. *in Appar. Th. p. 135. in arte nova p. 114.* CONRINGIUM *in Reſponſione ad* NIHUSIUM *& Tr. de O. J. G. c. XXII. p. 135. c. 23. p. 138. ſq.* Omnium Coryphæus fuit IRNERIUS, *homo ebullientis animi*, qui repertum Codicem atque Pandectas privatis curis in ſcholas reduxit creavitque auditores ſuos *Jurium Doctores.* SIGONIUS *ad a. 1136. p. 267.* GODOFREDUS

niam reduces, (l) reverſi ſunt ad focos patrios & lares Judiciales, (m) præter Longobardica atque Romana ne verbulum quidem recitare ſciverunt, (n) & tanta

---

DUS *in Comm. ff. Tit. 1.* CONRINGIUS *Antiq. Academ. Diſſ. 4. p. 134.* Hujus veſtigia inſecuti ſunt AZO, BULGARUS, MARTINUS *Cremonenſis*, HUGO a PORTA, HUGOLINUS, ROGERIUS, PLACENTINUS, ALBERICUS a PORTA RAVENNATE *Bulgari Diſcipulus*, AZO, BALDUINUS *Bononienſis*, ROFREDVS *Beneventanus* GOSIVS aliique, de quibus MORENA *de rebus Laudenſibus apud* LEIBNITIVM *T. 1. p. 818.* BVMALDVS *de Doctor. Bononienſ. p. 4.* RADEVICVS, PANCIROLLVS, & GRAVINA. De Studioſorum numero ſufficiens eſt teſtimonium SIGONII *L. 4. Hiſt. Bonon. in f.* ubi ita: *Azonis tempore Bononiæ vixerunt decem Studioſorum millia. quæ multitudo indicat* variarum gentium ſtudioſos *ibidem ſtudiis operam navaſſe.* Quinimo teſtis eſt ipſe *Imp. Fridericus I.* Landgravium Thuringiæ, *Ludovicum Pium*, binos ex filiis ſtudiorum cauſa in Pariſiorum ſcholas miſiſſe. FREHERVS *T. 1. p. 426.*

(l) Et magna quidem ſpe, fore ut adſciſcantur præceteris in aulas, fora atque curias. RADEVICVS *L. II. cap. 5.*

(m) ARNOLDVS LVBECENSIS *L. 3. c. 5.*

(n) Quid? quod adeo incarcerati fuerint lectionibus Anteceſſorum in Italia, ut veriti ſint, propria uti

 indu-

tanta quidem ſubinde tumuerunt animi elatione Italica, ut ſuamet autoritate conſuetudines Germanicas faſtidire & Longobardicas nunc earum loco cœperint ſubſtituere. (o) *Altera* occaſio repetenda eſt ex Seculo decimo quarto atque ſequenti, in quibus in ipſa nunc Germania inſtitutæ ſunt Academiæ, (p) adeo ut amplius nunc opus non fuerit, excurrere ultra fines Germaniæ, & ab Italis reſponſa Juris in cauſis controverſis mercari. Tanta vero animos Doctorum occu-

induſtria. Ita enim HOSTIENSIS *Cardinalis in C. pr. X. de Teſtam. num. 2: As, id eſt, duodecim uncia, as ergo quandoque ponitur pro obolo, propter quod verbum venit Bononiam ſtudium civile, ſicuti audivi a Domino meo Azone.*

(o) In promptu ſunt rationes apud KVLPISIVM *in Diſſertatione epiſtolari* atque THOMASIVM *in Delienatione Hiſtoriæ J. R.*

In quem finem demum in Germania Academia, ſint inſtitutæ?

(p) In hunc certe finem, ut Imperatores Germanorum libertati glaucoma obducerent ſtudio abſoluti imperii, quod in Legibus Romanis tribuitur Imperatoribus. Sub tegumento itaque, ut ſumptibus parcerent Germani, atque cultior fieret Germania, inſtitutæ ſunt apud *Viennenſes*, *Erfurtenſes*, *Heidelbergenſes* & *Ingolſtadienſes* Seculo XIV. Juris Romani Academiæ, adeo ut infallibile mihi videatur axioma: *In illis provinciis majorem Juris Romani eſſe autoritatem, in quibus vetuſtiores aut plures reperiantur Academiæ.* LAMBECIVS *Bibl. Vindob. L. 2. cap. 5. p. 85.* TOLNERVS *Cod. diplom. p. 123.* Equidem Pon-

paverat religio transalpina (q) ut æque ac Judices in sinu gavisi sint, quoties in cathedris peroraverint for-

 mulas

Pontifices frontem oppoſuerunt inſtitutis Academicis, ſed mox deferveſcente zelo bonis precibus *Guelphicam factionem Juris civilis* ſunt proſecuti, in primis libris Codicis præcipua fundamenta Papatus & Papo Cæſariæ deliteſcere animadvertentes. *Carolus IV.* Imperator, quo hæc inſtituta magis eveheret, in metropoli, Jurisprudentiæ ſcholam inſtituit condiditque *Pragæ* anno 1365. Accedit *Friderici III.* quem alii V. vocant, induſtria, cui civitas Luneburgenſis debet privilegium, quo a. 1471. illa indiſcipitur facultatem, *Romanas Leges legere reſumere ac diſputare.* SAGITTARIVS *Hiſtor. Civit. Luneb. anno 1471. p. 31.* Demum *Maximilianus* comitiali diplomate juſſit Principes electores, ut ſinguli in territoriis ſuis conderent Juris Academiam.

(q) Præcipue cum intelligerent, Juris civilis Doctores vocari ad curias & profeſſiones. *Ludovicus Bavarus* vocavit VDALRICVM, hominem in utroque Jure peritum: *Carolus IV.* BARTOLVM, *at quantum virum!* inter conſiliarios & equites recepit, pariter ac LVPOLDVM *Babenbergenſem* & JOANNEM ANDREÆ. *Sigismundo Cæſari* a conſiliis ſecretioribus fuit GEORGIVS FISCELLVS. Quin imo. Dux Pomeraniæ *Bogislaus X.* PETRVM RAVENNATEM ejusdemque filium VALENTINVM ex Italia ſecum duxit, conſtituitque PE-

Magna antoritas fuit Doctoribus Romanizantibus.

Speciatim in Pomerania.

mulas Jurium Romanorum & Longobardorum. (r) Habes hic Juris Longobardici receptionem in Germania, ſed tantum quoad uſum, vel ſi mavis, abuſum PRIVATUM *dogmaticum* ſive *inſtrumentalem pedagogicum* atque *Judicialem.*

§. 27.

PETRVM *Profeſſorem Gryphswaldenſem*, qui reſponſis ſuis Longobardicis plures lites excitavit inter Pomeraniæ vaſallos. BAILIVS *Diction. Hiſt. & Crit. T. I. voce Bulgarus.* GRAVINA *de ortu & Progr. Jur. Civ. p. 178.* Conferantur ſupſcriptiones Receſſuum & Annales Provinciarum apud KESTNERVM *de def. Jur. probl. I. §. 8.*

Salvatamen Jurium Germanicorum prærogatiba declarata fuit.

(r) Diutius tamen militaverunt *Scabini*, Viri Senes, ſimplices, morum & æquitatis ſolius gnari, pro obſervantia morum atque conſvetudinum Germanicarum, adeo ut in plurimis Germaniæ civitatibus cogitatum fuerit, de excludendis Doctoribus Romanis a conſiliis. *WINTHER de Privil. Doctor. c. 18. ITTERIUS de Grad. Acad. c. 2. §. 18.* Præcipue *Friderici III.* ævo a. 1441. promulgata eſt conſtitutio in Comitiis Moguntinis, quæ Romanos doctores a Iudiciis arcet & peregrinas Leges e foris exterminat, illis exceptis, quas uſus probavit & naturalis æquitas, ausgenommen welche zur Nothdurfft erkannt werden, uti verba ſunt apud *GOLDASTUM Conſt. Imp. T. II. p. 95. art. 7.* Conferantur *BESOLDVS de Præmiis & pœnis c. 8. §. 5. MULLER* Reichstag *Theatro P. I. c. 5. HIP.* a *LAPIDE Præf. §. 21. DATTIUS de R. P. L. 4. c. 1. n. 150.* Faciunt huc pariter

§. 27.

Publica receptio Juris feudalis Longobardici in Germania, utut pro ambigua reputetur vulgo atque pro ancipiti, (s) indubie (t) facta eſt, æque ac Juris Roma-

Publice, Principibus non contradicentibus, in Cameræ Imperiali a. 1495. demum facta eſt J. L. receptio.

riter teſtimonia de deſpectu Legum Romanarum apud Germanos *PETRI* ab *ANDLO L. 1. c. 10. POGGII Florentini, in Convivali II. p. 16. GOLDASTI in literis ad Hortlederum*, ubi diſſerit cum *de inſtituto comitiali* de conficiendo Codice Jurium Germaniæ provinciarum, tum *de ſuomet auſu*, patrii Juris argumenta colligere ac reſtaurare.

(s) LUDEWIGIUS *Jur. Clientel. præf. §. 8.*

(t) Non enim eſt, ut amplius in ſimplo fluctus moveas atque reponas: *De uſu Romani Juris manifeſtiſſima jam Seculo XII. atque ſequentibus adeſſe documenta.* Largior enim *primo*, Jus Romanum, quod citius in Germania innotuit, quam collectio Juſtinianea, Francorum tempore jam adeo cognitum extitiſſe, ut multoties *Capitularium Francorum* collectores prata ſua irrigaverint formulis *Codicis Theodoſiani. SCHILTHER Ex. ad ff. 48. §. 19. HERTIUS T. II. Op. p. 423. Deinde* aſſero, Fridericorum ævis Jura Romana adamata fuiſſe in cathedris atque judiciis, ſed addo, illa uſum non obtinuiſſe ex *Legis publicæ neceſſitate*, verum ſaltim *vi rationis* ſub æquitatis aut juris civilis univerſalis ſpecie, atque *uſus dogmatici* prætextu. Res liberabitur a difficultate, ſi diſtinxeris uſum *minus ſolemnem, doctrinalem*, vel ex publica conni-

Dubium I. de uſu J. L. ex Sec. XII.

Reſponſio.

ven-

ventia in dirigendis formulis *processualem*, ab usu *legali* publico atque in definiendis Jurium controversiis *forensi*, cujus virtus pendet demum a Cameræ ordinatione atque fine Seculi decimi quinti. Operæ pretium non est, dissentientium rationes recitare seorsim, sufficiat de novissimo asserto PHILIPPI BALTH. GERDESII *in Acad. Gryph. Professoris celebratissimi* breviter dispexisse. Ita vero ille in *diss. de norma judicandi Leges feud. in Germania p. 25: HORNIUS testis est consuetudines feudales Longobardicas Seculo XIII. in foris Germaniæ receptas esse. Quod confirmare videtur antiquum privilegium Sundensibus a Principe Rugiæ* WIZLAO *datum, quod* THOMAS RANTZAV *in Hist. Pom. MSS. sic refert: Nec ad aliquod Jus Canonicum, Civile, Vasallagium, dictum* Mann-Recht, *quis extra nostram civitatem Strabsund anno 1290. Sicut vero per Jus Civile & Canonicum indubie Justinianeum & Pontificium, ita per Vasallagium intelligi Longobardicum certo asserere licet, cum hæc jura plerumque connectantur, & judicium feudale vulgo* Mann-Gericht *vocetur.* Dum vero ad HORNIUM provocat, luculenter patet ex ipsius *Commentario feudali*, illum nuspiam asseruisse *publicam* receptionem ante Seculum decimum quintum. Ubique enim adsunt fida documenta Seculi *duodecimi, decimi tertii, quarti* & *quinti*, quæ Jurium Germanicorum publicæ observantiæ quidem meminerunt, sed nunquam usus solemnis ac simultanei

Dubium II. ex Gerdesio.

Ab autoritate Hornii.

Et significatu vocis Vasallagii Mann-Gericht.

Responsio.

Ratio I. Responsionis.

Juris

tibus in *Camera Imperiali* per *Maximilianum*. (v) Quamvis

Juris Romani usque ad ævum Maximiliani *vid. ſeq. lit. v.* Teſtem excito ipſum *Cæſarem Fridericum I. in Conſtitutione de regia Imperii transalpini ſede de a. 1166.* ut & ALBERICVM *ad a. 1234.* qui cauſæ feudalis controverſæ quidem mentionem fecerunt, ſed nullis Juris Longobardici, quin potius ſolius Juris Germanici. Idem evincunt GODOFREDVS MONACHVS *ad a. 1208. 1234. 1236.* & LEHMANNVS *Chron. Spir. L. 4. c. 32.* cum in Comitiis & Receſſibus diſerte ſtatutum fuerit: Daß alle Fürſten nach Landes Sitt und Gewohnheit richten, und die Gewißheit nehmen ſollen, daß dem Kläger gerichtet werde nach Landes Gewohnheit. Succinit RVDOLPHVS in *Comitiis Wurtzburgenſibus a. 1287. 1291.* LEHMANNVS *L. 5. c. 8. p. 629.* Et ejusdem commatis ſunt conſtitutiones *Alberti I, & Ludovici Bavari de a. 1315.* apud GOLDASTVM *Conſt. Imp. P. II. p. 25. Tit. 4. n. 3.* Accedit, quod in A. B. quidem *Carolus IV.* Titulum vigeſimum quartum ex Jure Romano exſcripſerit, ſed ipſius uſus legalis nullibi, ubique vero ſaltim Juris Saxonici & Franconici fecerit mentionem. Præterea *Sigismundus in decerto ad controverſias Principum Palatinorum de a. 1417.* res feudales definiendas dixit, nach teutſcher Rechten Gewohnheit und teutſchen Kundſchafften wie es um der Reichs-Lehen wäre. In eandem ſententiam idem Imperator ſcripſit *in epiſtola ad Concilium Baſileenſe a. 1434.* Nec aliter unquam judicaviſſe *Albertum II.* & *Fridericum III.* co-

Ratio II.

Ratio III.

Ratio IV.

Ratio V.

pioſe

vis enim KULPISIUS inficias iverit, (w) ſub *juris*

Ratio IV.

Dubium III. motum ex Ranzobii MSS.

Reſponſio.

pioſe liquet *ex Conſtitutione de a. 1437. §. 5. ex decretis Moguntinis de an. 1441.* non ſecus ac *ex reſcriptis ad diſſidia Principum Palatinorum an. 1448.* quibus in cauſis illuſtrium deciſiones ex Jure Romano non derivandas, neque in privatorum argumentis petendas eſſe edicunt, niſi Leges a moribus Germaniæ approbatæ fuerint atque commendatæ a ſana ratione. MULLERUS *P. 4. c. 15.* Illud vero, quod *Vir doctiſſimus* de Vaſallagio, ſpeciatim *in Pomerania* ex RANTZOVIO affert, inſimul illum movere potuiſſet, quo minus hanc vocem pro *Jure Longobardico* acciperet, cum expediti ſit juris, *moribus Germanorum* obtinuiſſe olim das Mann-Recht in controverſis cauſis *a Curiæ Paribus* definiendis. Sächſiſches Lehn-Recht *Art. 55.* Land-Recht *Gl. L. 3. art. 78.* LUDEWIG *de foro ſubfeudorum Imperii App. Monum. Lit. O.* THUMMERMUHT *Tr.* von Krumſtab. *fundam. 2. n. 32.* B. LUDOVICI *Proc. feud. c. 1.* CAROLUS du FRESNE *Gloſſar. voce Pares.* Quanta vero inter Pares Curiæ ſive Judicium feudale Juris Longobardici ac Juris feudalis Teutonici intercedat differentia, copioſis argumentis ex altera parte VULTEJUS *de feud. L. 2. c. 2. num. 24.* STRUVIUS *Synt. J. F. c. 16. aph. 6.* MYNSINGER *Cent. 4. Obſ. 89.* PISTORIS *Conſ. Vol. 1. conſ. 60.* ex altera vero SCHILTERUS *Comm. Jur. Allem. cap. 116.* LUD. SCHRADER *de feudis P. 10. S. 5.* SCHOTTEL

de

ris communis vocabulo veniſſe jura Romana, ex tot argu-

---

de Vet. Germ. Jur. cap. 4. §. 6. REINHARD. *differ. Jur. Civ. & Sax. P. 3. diſſ. 13.* & alii curate docuerunt. Ipſa praxis hodierna Pomeraniæ, quæ in argumentis *inter Dominum & Vaſallos* controverſis, feudali judicio ſecus ac praxis *Saxoniæ*, *Brandenburgenſis*, *Brunſvicenſis*, *Anhaltina* & *Magdeburgenſis*, hodieque locum indulget, robur denuo addere videtur ſententiæ, quod Mann-Gericht ſit ipſum Judicium Patriæ moribus non Longobardiæ accommodatum. Hinter-Pommer. Hoff-Ger. Ordn. a. 1683. *Tit. 31. §. 6.* Lehns-*Conſtitution an. 1694. Tit. 28.* Regiements-Verfaſſung *in MSS. an. 1654. Tit. 4.*

(u) KESTNERUS *de defectibus Juris comm. pag. 30.* BAJERUS *L. 1. T. 2. adff. p. 377.* DATTIUS *de P. P. L. 4. c. 1. n. 103.*

(v) LEHMANNUS *Chron. Spir. L. 4. c. 21. p. 337.* Qui tamen in eo fallit, quod abrogatas per hanc receptionem putaverit conſuetudines veteres Provinciarum Germaniæ. CONRINGIUS *de O. J. G. p. 206. & lit. 2. b.* Ex hoc vero ævo ubique in Cæſareis Judiciis, in Receſſibus atque Legibus frequentiſſima eſt Legum Romanarum ac feudalium Longobardicarum memoria, prouti evincunt *Ord. Cameralis de a. 1495. §. 20. Ordinatio Maximiliani* von Gottsläſtern *e. a. Tabula fœderis Suevici an. 1496. Tit. 10. Ordin. Cameralis Auguſta de an. 1500. T. 19.* Cammer-Ger. Ordnung zu Regenſp. *an. 1507. art. 34. §. 2. Ordinatio de Notariis an. 1512. Tit. 1. Tabulæ fœderis prorogati an. 1512. Tit. 27.*

A fine Seculo XV. frequens in Legibus eſt memoria J. F. L.

argumentis atque circumſtantiis tamen manifeſtum eſt, (x) in Judicio Camerali ſub hoc nomine Juri Romano & Longobardico datam eſſe autoritatem. Conſultum viſum fuit Imperatori, aſſeſſores Cameræ adligare ad Romanorum Leges, á juſtitiæ laude tantopere commendatas, ne ſententias ferrent in magni momenti controverſiis *ex ingenio*, ſi DEFICERENT jura & conſuetudines Germanorum. (y) Nihil itaque iniqui habet hæc Longobardici Juris receptio, cum ubique ſervata ſit prærogativa Juris patrii conſvetudinarii præ jure ſcripto communi Cæſareo. (z) Satis enim patet *ex articulo 5. & 7. reformationis Moguntinæ*, ſerio in id animos defixiſſe ordines Imperii, quo tacite quidem *in Judiciis Imperii* Juri peregrino, uſum

in

Ord. Cam. Worm. a. 1521. Tit. 32. §. 2. Edictum Noribergenſe a. 1521. Receſſ. J. Spir. a. 1529. §. 39. Ord. Crim. art. 107. 118. 121. Erneur. *Proceſſ.* Ordn. *in Corpore Receſſ. de a. 1538. p. 347. Reform. Polit. de an. 1548. Tit. 3. Receſſ. J. a. 1667. §.* Nachdem wegen Feloney. *Ord. Pol. a. 1577. Tit. 17. §. 8. R. J. an. 1654. §.* Benebſt ſollen. *Ordin. Jud. Aul. Tit. 7.*

(w) *in epiſtolari diſſ. de Legum veterum uſu & autoritate præſenti §. 82:*

(x) THOMASIUS *in Notis ad Kulpiſium* & GRIBNER *de Jure incerto §. 14.*

(y) DUCK *de Autor. Jur. Civ. L. 2. c. 2. §. 10. fallit vero in §. 18. 20.*

Quod receptum eſt ſalvis moribus

(z) Patet hoc ex Juramento, Aſſeſſoribus *in Comitiis Wormatienſibus* præſcripto: Nach redlichen erbaren Ord-

in *privatorum cauſis*, relinquerent, ſed ita minime, ut hanc receptionem in ſingula argumenta inapplicabilia univerſim proferrent, jura domeſtica abrogarent, (a) multo minus ſuomet Juri ac libertati legibus privatorum ſuperiori renunciarent, (b) atque per liberam receptionem conditiones ſuas redderent deteriores. Imprimis hæc Juris Longobardici receptio atque Maximilianea conſtitutio *Cameræ circulos* non egrediuntur, (c) cum *univerſim* in Camera Imperator quidem Jura Italiæ receperit, ſed recipere noluerit, certe non potuerit *in ſingulis provinciis*, (d) in quibus,

Ordnungen, *Statu*ten und Gewohnheiten der Fürſtenthumb, Herrſchafften und Gericht zu ſprechen. DATTIUS *de P. P. p. 876.* Idem aſſeritur *in Ordin. Cameral Auguſta P. I. Tit. 57. Ordin. Cameral. P. I. c. 13.* Ein jeder ſoll ſeine Unterthanen in ordentlichen Rechten laſſen und halten, nach jeder Herrſchafft Gebrauch. GOLDASTUS *L. 2. de Majoratu c. 16. §. 5. 10.* *feudalibus Germanorum.*

(a) STRUVIUS *S. J. C. Ex. 2. §. 35.* LINCKIUS *de Juris Juſtin. recept. P. I. n. 30.* BURGOLDENSIS *ad J. P. O. P. I. diſc. 3.*

(b) *Dn.* GRIBNERUS *JCtus excell. de abuſu J. Juſtin. in præjudicium Principum p. 9. lit. c.*

(c) *illuſtr. Dn.* UNVERFÆHRT *Adminiſt. Curiæ Mecklenburgenſis intimus Diatr. de recept. & autoritate J. R. S. I. §. 12.*

(d) Speciatim de *Saxonia* teſtis eſt *Eques* HUTTENUS in libro quem *Nemo* inſcripſit *p. 21.* quod ineunte Seculo decimo ſexto ignoravit Bartolum atque Baldum. *Num receptio facta in ſingulis Provinciis?*

ÆN.

quis usus Juris Longobardici esse debeat *sigillatim*, pedentim Principes ipsi determinarunt vel pariter tacita, (e) vel quæ rarior est, expressa (f) juris Romani re-

---

ÆN. SYLVIUS *Descr. Europ. c. 24. Dn.* SCHREITER *de Orig. Jur. Sax. p. 30. Dn.* GRIBNERUS *d. l. p 8. lit. b. de Jure incerto* §. *14. lit. l.* PARTHENIUS *litig. L. 1. c. 1. n. 20.* In *Holsatia* atque *Ducatu Slesvicensi* convenit adhuc *an. 1522.* inter *Christianum II. Regem* atque *Holsatos*, lites forenses decidere juxta vetera statuta, jura Saxonica atque Leges Valdemari,

Neg. in Saxonia.

Holsatia.

Helvetia.

MEURSIUS *Hist. Dan. L. 3. p. 82.* De HELVETIA testatur JO. SIMLERUS *de Rep. Helvet. L. 2. p. 139.* quod Judices causas deciderint non ex Romano Jure & responsis JCtorum, sed ex æqno & bono, ex legibus singulorum populorum. *Cl.* ENGELBRECHT *de causis impediti successus tenatæ emendat. Justitiæ. p. 8.* Neque Seculo decimo sexto apud *Frisios* fuisse præsentissimum usum Juris Italici commemorant UBBO EMMIUS *Hist. Fris. L. 2.* KEMPIUS *de Frisia pag. 183.*

Frisia.

De J. F. L. tacita receptione in Provinciis Germaniæ.

(e) Dum JCtos Romanos in consilium adhibuerunt, in constitutionibus & ordinationibus ad Jura Romana provocarunt, Professores Legum in Academiis constituerunt, qui usi sunt facultate respondendi de Jure. Evolve hic scripta *Cameralistarum* GAILII præcipue MYNSINGERI & JO. DECKHERI.

De ipsius receptione expressa in Marchia.

(f) Quæ facta est in *Marchia* per *Rec. March. de an. 1534.* PRUCKMANN *Vol. 1. Cons. 21. n. 130.* In *Ducatu Brunsvicen-*

ni receptione. (g) Quæ utroque caſu facta eſt ſalvis moribus domeſticis, ſalva indole cujuscunque provinciæ, (h) adeo ut nunc facile ad intelligendum ſit, quousque autoritas & authentia Juris Longobardici pertingant in foris Germaniæ.

§ 28.

Quodſi enim ſaltim Jus Longobardicum receptum conferamus cum moribus, quibus (i) Germani ante hanc receptionem ſteterunt, originariis; facile elucet

De Indole receptionis & uſu Juris Longobard. in foris Germania.

ſvicenſi per conſtitutionem Rudolphi Auguſti *de an. 1675. d. 24. Sept.* KNICHEN *de Pact. Inveſt. P. 1. c. 1. n. 53.* In *Ducatu Megapolitano*, ex CARPZOVIO atque COTHMANNO aſſerente STRYCKIO *diſc. prælim. ad* U. *M. ff. §. 31.* In *Pomerania* eamdem librorum feudalium receptionem propugnant MEVIUS *Conſ. 90. n. 130.* COTHMANN *Vol. 4. Conſ. 19. n. 51.* Nec aliter res ſeſe habet in *Comitatu Lippiaco*, uti pellucet ex *Ord. Jud. Aul. Comit. p. 2. c. 26. in f.*

Ducatu Brunſvicenſi. Megapolitano & Pomeraniæ.

In Comitatu Lippiaco.

(g) Licet vero Jus Longobardicum publica autoritate ſuperbiat, manet nihilominus jus non ſcriptum conſuetudinarium, quod privata Jureconſultorum, non publica *Legislatoris* autoritate munitum manuque eſt exaratum, uſu demum in fora introductum. *Cel. Dn.* STRUVIUS *Hiſt. Jur. c. 8. §. 21. in f.*

Juris Long. vis eſt conſuetudinaria.

(h) Quod nequidem diffeſſus eſt *L. B. a* LYNCKER *in Analect. ad Struvii Synt. Ex. 2. §. 35.*

(i) *Vid. §. 23.*

elucet indolem receptionis non esse exclusivam, (k) correctoriam, (l) vel quæ deroget Legibus primariis atque vetustioribus, (m) sed esse suppletoriam Legum

---

(k) ERICUS MAURITIUS *de libris Juris Comm.* §. 22. PHILO *de necess. Jure c.* §. 57.

De falsitate brocardici feudalis primi circa J. F. L. interpretationem.

(l) Cave, ne his communes fabulas incrustes: *Feudalia statuta provincialia interpretationem accipere a jure communi, corrigenda, restringenda illa esse atque ita explicanda, ut quam minime abeant a jure Longobardico*, GAILIUS *L. 1. O. 50.* CARPZOV. *Prax. Crim. P. II. qu. 65. num. 36.* GOMEZ *var. Resol. T. 1. cap. 11. n. 37.*

Secundi, circa J. F. L. receptionem.

(m) Falsa proinde est regula: *Juri Longobardico moribus domesticis adverso standum esse quousque illud in illo argumento abrogatum esse, non fuerit probatum.* CARPZOVIUS *Decis. 295. n. 21.* ZASIVS *in L. proper. C. de Judic. n. 20.* Cum qua fabella coincidit axioma practicum: *Legem Longobardicam allegantem habere fundatam intentionem, atque adversario incumbere probationem, Legem contrario usu fuisse abrogatam.* Prorsus inconcinna est hæc fallentia, cum frustra quæratur de abrogata lege Longobardica, quæ non est recepta existente priori contraria Lege patria. BERLICHIUS *P. III. Conclus. 24. n. 9.* LIMNÆUS *ad A. B. c. 5. §. 2. Obs. 8.* STRAUCHIUS *in Irner. non errante c. 2. 7.* Quid? quod receptio, quæ facti est, juri communi autoritatem tantum tribuat in argumentis, quorum rationes concordes

Tertii, circa J. F. L. probationem.

sunt

gum Germanicarum atque ſubſidiariam, (n) quæ juri feudali patrio tribuit prærogativam atque jura natalitia prioritatis. (o) Non ſufficit vero, noſſe ex receptione autoritatem Juris Longobardici *ſubſidiariam*, opus etiam eſt, ut intelligamus vim vocis, quomodo illud & quando ſit vocandum in ſubſidium atque uſum. *Principio* illi locus eſt deficientibus conſuetudinibus pro-

---

ſunt cum ſtatu Germanorum. Ut itaque facile appareat, quid dicendum ſit de LYNCKERI *obſervabilitate*, *aptitudine*, ſive *uſu Legum potentiali*, vi cujus ipſæ otioſæ doctrinæ Juris Romani *de popularibus actionibus*, *de Jurisdictione*, *de pactis nudis*, *ſtipulationibus*, *ſervis*, *proceſſu quiritum*, *actione Triticiaria*, *de privata in jus vocatione*, *& innumera obſoleta inapplicabilia alia argumenta* non eſſe in viridi obſervantia. *Conf. ſequ. lit. u.*

(n) HERTIUS *de Conſultat.* §. 15. BESOLDUS *de Præmiis c.* 7. §. 3. aliique plures.

(o) Cum enim jus Longobardicum receptum ſit inſtar ſubſidii, & in illis quidem argumentis, quæ *deſtituta ſunt patriæ diſpoſitionibus* & ex *communi illo jure indoli Reipublicæ Germanorum non repugnantem inducunt applicationem;* ſponte ſua conſequitur, quod principe loco non attendendæ ſolum ſint *Leges provinciales* & *mores veteres Germanici feudales*, quibus inſtar *Juris primarii* cum in feudis Imperii mediatis, tum immediatis uſi ſunt Germani *ante factam Juris peregrini receptionem*; verum etiam conſtitutiones quæ

J. L. eſt jus ſubſidiarium.

provincialibus in argumentis quæ Jure patrio deciſa non

---

quæ recentiori ævo promulgatæ ſunt in ſingulis regionibus atque provinciis, prouti evicerunt *ill. Dn.* THOMASIUS *de Princ. poteſt. ferendi LL. contra jus commune p. 11.* JO. HAGEMEIER *de uſu & aut. Juris c. 10.* ALBERGENTILIS *de libr. Juris c. 9.* SCHILTERUS *in Codice Juris feudalis Allemannici.* Saltem cum hac cautela legendus eſt *ultimus auctor*, ut caveamus, ne pro oraculis habeamus, quæ ille cum KNICHENIO *de Provocat. Sax. c. 3. n. 14. p. 255.* exſcripſit ex utroque ſpeculatore. Licet enim reperiuntur nonnullæ apud hos Juris patrii laciniæ, pleraque tamen capita compilatores, qui fuerunt homines privati, plebeji & novaturientes, ſine ullo ſelectu atque judicio ex Jure Longobardico conduxerunt, & quod curate docuerunt HARTM. PISTOR *P. 1. qu. 16. n. 11. P. II. qu. 25. num. 55. qu. 26. n. 18.* JAC. FRIEDR. LUDOVICI *in præf. ad Jus feud. Saxonicum*, putidis figmentis atque nugacisſimis juris peregrini dicteriis, beneficiaria Patriæ inſtituta obduxerunt & contaminarunt. Memorabile teſtimonium eſt HENRICI GLOESTENII *apud* HAMELMANNUM *in Chron. Oldendb. p. 93. circa an. 1336.* Idem fere dixerim de *autore veteri de beneficiis*, in quo pariter argumenta leguntur, quæ redolent nænias ſpeculatoris atque plagia Juris Longobardici. In partes hic tamen vocanda eſt *docta diſſ.* CHR. THOMASII *de uſu libri veteris de beneficiis.*

De cautela in legendo Schiltero.

non ſunt. (p) *Deinde* uſus ipſius in curiis feudalibus manifeſtus eſt iu illis capitibus, quæ non repugnant indoli Reipublicæ Germanorum, (q) ſed ad fora Germanica trahuntur rationabili applicatione. (r) Summatim uſus Juris Longobardici in Germaniæ foris *proportionatus* eſt in cauſis *civium* ſeu privatorum; (s) *certus* eſt ex receptione, *deficientibus* Patriæ inſtitutis, (t) denique etiam *curatus* eſt ac *rationabilis*, qui ſub his ſuppoſitis in illis ſaltim verſatur argumentis, quæ moribus genioque Germanorum appoſite congruunt. (u)

§. 29.

(p) PUFENDORFF *Fecial. Eur. p. 834.* GRAVINA *de Orig. Jur. Civ. pr.*

(q) *§ ſeq. lit. b.*

(r) JO. REINH. GRUBE *Spicil. de varia fort. J. R. in Poruſſ. Regno* §. 2. MEVIUS *ad Jus Lubec. qu. præl. 2. n. 9.* JO. JAC. RANISCH. *Præl. de Inconv. Juris Germ. interpret. p. 16.*

(s) Non in cauſis Juris publici atque feudis Imperii, nequidem in feudis Provincialibus, quæ indolem habent feudalem *recognitam.* §. 27. *lit. b.*

(t) §. 27. *lit. y.*

(u) Evitanda eſt hac explicatione controverſia inter SCHILTERUM atque KULPISIUM exagitata, *de receptione Juris Juſtinianei integrali* atque *fundata intentione allegantis Legem Romanam*, quam utramque SCHILTERUS *Ex. 1. ad ff.* §. 12. aſſeruerat, ſed negaverat KULPISIUS *peculiari diſſertatione.* Pro

An Jus Longob. integrum receptum ſit faciatque pro allegante præſumtionem?

nega-

§. 29.

De Abuſu & non uſu Juris Long. in curiis Germaniæ.

Ex adverſo haud difficile nunc judicari poterit de *non uſu Juris ſeudalis Longobardici in judiciis Germanorum. Principio* enim illud otioſum eſt *in argumentis Prin-*

---

negativa millitant ratio, æquitas atque hiſtoricà argumenta apud KESTNERUM *de Def. Juris comm. p.31. §. 12.* LEHMANNUM *L. 4. cap. 21.* BAYERUM *præf. ad Poſitiones in ff.* THOMASIUM *de ſtatu Controv. in qu. de uſu Juris Juſtin. §. 46. Affirmativam* vero ſuſtinent communis obſervantia atque forenſes rationes apud LICKIUM de *recept. Iuris R. diſſ. 2.* HOPPIUM *diſc. præl. in II. M. §. 28. Celeberr. Dn.* BERGERUM *de uſu act. pœnalium §. 9.* DUCKIUM *de autor. J. C. L. 2. c. 2. §. 10.* THOMASIUM *Delin. Hiſt. Iuris. §. 170. in notis ad Monzambanum c. 5. §. 13. in Vindiciis Corollarii Iurisprudentiæ Ante-Iuſt. inſertis p. 210.* atque *Dn.* UNVERFÆHRT *Diatr. de recept. & autoritate præſenti I. R. p. 21.* Verum, ne tandem res in Logomachiam abeat non plus uni, minus alteri, ſuum cuique potius Juri tribuendum eſt. Prima ſententia jus novum obtrudit, altera tollit, cerde reddit incertum. Impoſſibilis enim eſt probatio receptionis & uſus ſingularum Legum, cum prorſus fallax ſit illatio a loco uno ad alterum, a teſtimoniis & obſervantiis ad præjudicia. Adeo, ut, ſi inſingulis Legibus ab actore allegante requirenda foret probatio, receptionis, lites ex lite & cauſa interim principali quieſcente prorogationes Juſtitiæ multiplices naſce-

Autores negantes & affirmantes

Certior atque ſida ſententia proponitur.

ren-

Principum (v) *atque Imperii feudis*, quæ longe diversissimam naturam habent ab indole Juris communis

rentur, & tanta judices divexarentur incertitudine, ut, quo pedem figant, non reperiant. Dic itaque: *Juri Romano non denegata est universalis receptio*, sed adde, *quatenus moribus, indoli, rationibus ac institutis Germanorum non adversatur.* In promptu sunt exempla *de potestate magistratuum, de rebus communibus & publicis, de privata in jus vocatione, de contractibus b. f. & stricti juris, de actione quod metus causa, de lege f. ff. de Rei vindicatione*, quæ omnia capita sunt otiosa atque in foris non usualia. Non, *quia receptio demonstrari nequit*, sed quia illa rationes supponunt, quæ non conveniunt cum nostris temporibus, quia non vivimus in statu populari & democratico, quia exulant apud Germanos Processus formularius & accusatorius, interrogationes in Jure, arbitria & jussus, prætor & judex pedaneus. Si hæc intellexeris, non est, ut anceps hæreas in quæstionibus, *quæ sit juris Romani auctoritas, si conferatur cum alio?* est enim subsidiaria: *& quousque receptum sit, an integrum, an & qua ex parte?* receptum enim est eousque, quousque indoli Reipublicæ e diametro non contrariatur.

(v) HERM. CONRINGIUS *de O. J. G. p. 273.* FERD. VASQVIUS *de Controvers. illustr. L. 2. c. 51. n. 29. sq.* ANONYMUS *dans le traite des droits de la Reyne tres Chretienne sur divers etats de la Monarchie d' Espagne*

(w) consuetudinarii. *Deinde* usu destituitur in *feudis Provinciarum recognitis* pariter ac in *causis feudalibus privatorum* jure patrio atque provinciali decisis. (x) *Quin* etiam theoreticum saltim est, *etiamsi Leges domesticæ deficiant*, in illis casibus, *in quibus repugnat rationi*, indoli atque naturæ Provinciarum Germaniæ. (y) Et cum Jus Longobardicum vel prorsus non habeat fundatam intentionem, (z) vel habeat tantum, quatenus institutis Patriæ quadrat & cum ratione applicari potest ad causas beneficiarias in Germania, (a) usum *denique* non exserit *in doctrinis Longobardiæ tantum accommodatis & ad Germaniæ indolem inapplicabilibus*

---

gne p. 157. HORNIUS *in jure publ. c. 12. §. 7.* TITIUS *spec. J. P. L. 1. c. 1. §. 46.* AUTOR der Donawertischen *Information p. 123.*

Juris F. L. usus nullus est in Feudis Imperii.

(w) *Eques* HENR. de BUNAU *Diss. 1. de Abusu J. F. in J. P. adversus JCtum Pragensem.* Sigillatim *Dn.* SPENERUS *Obs. feud. II. n. 8. p. 125.* & *in Examine Longobardica doctrinæ de felonia* evicit, quam inconcinne Jus Longobardicum obtrudatur Statibus Imperii. Cum magna animi contentione exspectanda adhuc est ab *Excellentissimo JCto Domino Consiliario* GRIBNERO *commentatio de Abusu Juris feudalis Longobardici in præjudicium Principum Imperii.*

(x) §. *28. lit. p.*

(y) KESTNERUS *Problem. III. p. 51. & p. 55.* MATTH. van der HOUVE *Annal. Batav. L. 6. c. 14.*

(z) §. *28. lit. m.*

(a) §. *28. lit. u.*

bus. (b) Contra ſi Judices fecerint, in foris egregie

 abu-

(b) In plerisque enim Longobardiæ Status eſt plane diverſus a habitu Provinciarum Germaniæ. Cum vero cum ſtatu varient jura, quis quæſo indiſtincte Jura Longobardica Germanis, Catecheſin vel ordinationem Mecklenburgicam Italis & Perſis cum ratione applicuerit? Status diverſi diverſa jura requirunt, & ſi quis nihilominus *otioſis argumentis* inſudare ſategerit *in ſpem oblivionis*, ille ſuppar eſt homini marſupium recte quidem ſignata pecunia refertum habenti, ſed in illa, ubi res coemendæ ſunt, regione non currente & expendibili. Operæ pretium eſt ire exemplorum inſtar per pauca capita. *Jure Longobardico* omnia regalia, Jura ſubterranea, vectigalia, Inſularum Jura & quæ ſunt generis ejusdem tribuuntur Imperatori. *Jure Romano* relicta hæc omnia ſunt in manibus privatorum. Verum *jure Germanico* regalia vindicanda ſunt Domino territoriali, tantum abeſt, ut habenda ſint pro reſervatis Cæſareis, ut potius originario jure connexa ſint cum jure territoriali. Deinde *jure Longobardico* feuda ſunt beneficia atque *collata*, Vaſalli ſunt officiales & *Capitanei.* At *jure feudali Germaniæ* feuda tantum non omnia ſunt feuda *oblata*, & qui *Principes Imperii* comparaverit cum *militibus Italiæ*, vel ſtupiditate abundet, vel intolerabili malitia. Quot vero quantæque ex hoc unico fundamento fluant concluſiones *de differentiis juris Longobardici & juris Germanici clientelaris*, hic in transcurſu pleno filo con-

Etiam in feudis Provincialibus oblatis, atq; in argumentis ad ſtatum Germaniæ inapplicabilibus.

Exempl. I.

Exempl. I

abutuntur Jure Longobardico. Præcipue ſi inſimul in dijudicandis controverſiis feudalibus neglexerint genuinum ordinem atque normam judiciariam in praxi atque Proceſſu, (c) neque tincti fuerint atque inſtructi ſelectis præſidiis pragmaticis, quæ faciunt ad evitandos ſcopulos feudales atque ad exornandam ſpartam Jurisprudentiæ clientelaris in ipſis Judiciis. (d)

Exempla ülia.

confici non poteſt. Taceo utriusque Juris manifeſtiſsima diſcrimina in *debitis feudalibus, hypothecis, ſucceſſione, foro, delictis, & infinitis capitibus* aliis, ex quibus illud conficitur: *Juris Longobardici uſum in foris Germaniæ eſſe valde exiguum, & operam perdere oleumque illos, qui non ſapiunt ultra formulas* GERHARDI NIGRI & OBERTI *de* ORTO. Qui poſterior tamen ipſe ſatis modeſte ſenſit de ſua Compilatione *in Epiſtola ad filium Anſelmum*, ubi monet: *Uſus qui in noſtris partibus obtinet, non extendit vim ſuam in aliis provinciis.*

De ordine judicandi controverſias feudales in foris Germaniæ.

(c) Principio enim in medium vocanda ſunt *Pacta inveſtituræ.* LUCA *T. 7. Theatr. Verit. & Juſtit. ſupplem. L. 16. diſc. 127. n. 15.* KNICHEN *de Pactis Inveſt. c. 1. n. 12.* Sequuntur deinceps *Jura gentilitia, Jura Provincialia, Conſuetudines Germaniæ, rationes jurium morumque feudalium*, & demum *jura Longobardica* MEVIUS *Conſ. IX. n. 77. 82. p. 9. Dec. 30.* CARPZOVIUS *Diſp. feud. 1. Th. 1.* MYNSINGER *V. Obſ. 16. Reſp. 41. n. 13.* TITIUS *J. F. G. c. 3.* SCHRADER *Tr. de feudis P. 1. qu. 6.* FROMMANNUS *de norma arbitrii judicis §. 60.*

(d) Quæ hic dicenda forent de ſelectis auxiliis in Jure Clientelari, ſummatim dicta ſunt in *transactione de Adjumentis & Selectis Mediis Jurisprudentiæ feudalis in Imperio atque Provinciis Germaniæ, ſigillatim in Ducatu Mecklenburgico.*

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Westphalen, Ernst Joachim <<von>>,

D. Ernesti Joachimi Westphal, De fatis atque usu studii iuris feudalis in Germania meditatio pragmatica vom Glück und Gebrauch des Lehn-Rechts in Deutschland ; quae Sigillatim Complectitur Primas Lineas De Origine Feudorum Atque Juris Feudalis In Imperio Atque Provinciis Germaniae

Vitembergae 1724

4 Diss. 3652,10
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10970806-0
VD18 15194140-001